

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DECYZJE

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1324 z dnia 4 lipca 2017 r. w sprawie uczestnictwa Unii w partnerstwie w dziedzinie badań i innowacji w regionie Morza Śródziemnego (PRIMA) podjętym wspólnie przez szereg państw członkowskich 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1325 z dnia 17 lipca 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii 16
- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1326 z dnia 17 lipca 2017 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1183/2005 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga 19
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2017/1327 z dnia 17 lipca 2017 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii 20
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1328 z dnia 17 lipca 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 642/2010 w sprawie zasad stosowania (należności celne przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 24

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1329 z dnia 17 lipca 2017 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 32/2000 w odniesieniu do warunków stosowania unijnego kontyngentu taryfowego przyjętego w ramach GATT na przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, przyznanego Stanom Zjednoczonym Ameryki	29
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1330 z dnia 17 lipca 2017 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 329/2007 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej	31

DECYZJE

★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1331 z dnia 4 lipca 2017 r. zmieniająca decyzję (UE) 2015/435 w sprawie uruchomienia marginesu na nieprzewidziane wydatki	35
★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/1332 z dnia 11 lipca 2017 r. zmieniająca w odniesieniu do Związku Komorów decyzję wykonawczą 2014/170/UE ustanawiającą wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów	37
★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/1333 z dnia 11 lipca 2017 r. zmieniająca w odniesieniu do Saint Vincent i Grenadyn decyzję wykonawczą 2014/170/UE ustanawiającą wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów	41
★ Decyzja Rady (UE) 2017/1334 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie mianowania członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Republikę Włoską	45
★ Decyzja Rady (UE) 2017/1335 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Niderlandów	46
★ Decyzja Rady (UE) 2017/1336 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie mianowania dwóch członków i jednego zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanych przez Republikę Federalną Niemiec	47
★ Decyzja Rady (UE) 2017/1337 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie mianowania jednego członka i jednego zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanych przez Maltę	48
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/1338 z dnia 17 lipca 2017 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii	49
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/1339 z dnia 17 lipca 2017 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2016/849 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej	51
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/1340 z dnia 17 lipca 2017 r. zmieniająca decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga	55
★ Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2017/1341 z dnia 17 lipca 2017 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii	56
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/1342 z dnia 17 lipca 2017 r. zmieniająca decyzję 2013/233/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii oraz przedłużająca okres obowiązywania tej decyzji (EUBAM Libya)	60

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/1324

z dnia 4 lipca 2017 r.

w sprawie uczestnictwa Unii w partnerstwie w dziedzinie badań i innowacji w regionie Morza Śródziemnego (PRIMA) podjętym wspólnie przez szereg państw członkowskich

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 185 i art. 188 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W swoim komunikacie z dnia 3 marca 2010 r., zatytułowanym „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu”, Komisja podkreśliła potrzebę stworzenia dogodnych warunków inwestowania w wiedzę i innowacje w celu zapewnienia inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu w Unii. Zarówno Parlament Europejski, jak i Rada zatwierdziły tę strategię.
- (2) W swoich rezolucjach z dnia 28 lipca 2010 r. i dnia 18 grudnia 2013 r. Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych uznało prawo do bezpiecznej i czystej wody pitnej oraz urządzeń sanitarnych za prawo człowieka niezbędne do pełnego korzystania z życia. Wezwało również do stopniowej realizacji prawa człowieka do bezpiecznej wody pitnej, podkreślając ważną rolę współpracy międzynarodowej w tym kontekście.
- (3) Na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 ⁽³⁾ ustanowiono program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) (zwany dalej „programem »Horyzont 2020«”). Program „Horyzont 2020” ma na celu zwiększenie oddziaływania na badania i innowacje poprzez przyczynienie się do wzmocnienia partnerstw publiczno-publicznych, w tym poprzez uczestnictwo Unii w programach prowadzonych przez szereg państw członkowskich, z myślą o zrównoważonym rozwoju.
- (4) Partnerstwa publiczno-publiczne powinny dążyć do rozwoju ściślejszej synergii, zwiększenia koordynacji i unikania zbędnego powielania unijnych, międzynarodowych, krajowych i regionalnych programów w zakresie badań i innowacji oraz powinny w pełni przestrzegać ogólnych zasad programu „Horyzont 2020”, w szczególności zasad dotyczących otwartości i przejrzystości, aby wzmocniać badania i innowacje z myślą o przyczynieniu się do zrównoważonego rozwoju.
- (5) Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1291/2013 działania w zakresie badań i innowacji prowadzone w ramach partnerstwa w dziedzinie badań i innowacji w regionie Morza Śródziemnego (PRIMA) mają skupiać się wyłącznie na zastosowaniach cywilnych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 125 z 21.4.2017, s. 80.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2017 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 26 czerwca 2017 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104).

- (6) W rozporządzeniu (UE) nr 1291/2013 określono, że „bezpieczeństwo żywnościowe, zrównoważone rolnictwo i leśnictwo, badania mórz i wód śródlądowych oraz biogospodarka” oraz „działania w dziedzinie klimatu, środowisko, efektywna gospodarka zasobami i surowce” to dwa priorytetowe wyzwania społeczne, którymi należy zająć się poprzez wsparcie inwestycji w badania i innowacje. W rozporządzeniu (UE) nr 1291/2013 uznano również, że działania w zakresie badań i innowacji mające na celu sprostanie tym wyzwaniom mają być prowadzone na poziomie Unii i poza nim, ze względu na transnarodowy i globalny charakter klimatu i środowiska, ich skalę i złożoność oraz międzynarodowy wymiar łańcucha dostaw żywności i rolnictwa.
- (7) W rozporządzeniu (UE) nr 1291/2013 potwierdzono, że współpraca międzynarodowa z państwami trzecimi jest niezbędna, aby skutecznie sprostać wspólnym wyzwaniom. Współpraca międzynarodowa w zakresie badań i innowacji stanowi jeden z kluczowych aspektów globalnych zobowiązań Unii i ma do odegrania ważną rolę w partnerstwie Unii z sąsiadującymi państwami europejskimi. W związku z tym region Morza Śródziemnego ma strategiczne znaczenie dla Unii z punktu widzenia polityki, gospodarki, kultury, nauki oraz środowiska.
- (8) Aby zapewnić spójność z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 ⁽¹⁾, w działaniach wchodzących w zakres stosowania niniejszej decyzji należy przestrzegać praw podstawowych i zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Działania takie powinny być zgodne z wszelkimi obowiązkami prawnymi wynikającymi z prawa międzynarodowego, z prawa Unii, między innymi z wszelkich decyzji Komisji, takich jak zawiadomienie Komisji z dnia 28 czerwca 2013 r. ⁽²⁾, a także z zasadami etyki, co obejmuje między innymi unikanie wszelkich naruszeń rzetelności badawczej.
- (9) W komunikacie z dnia 7 czerwca 2016 r. w sprawie ustanowienia nowych ram partnerstwa z państwami trzecimi w ramach Europejskiego programu w zakresie migracji Komisja podkreśliła potrzebę zajęcia się we wszystkich obszarach polityki, w tym badań i innowacji, podstawowymi przyczynami migracji poprzez nowy model współpracy obejmujący inwestorów prywatnych, a także potrzebę zwiększenia zasięgu ograniczonych środków budżetowych oraz skoncentrowanie się na małych i średnich przedsiębiorstwach (zwanym dalej „MŚP”) i zrównoważonej infrastrukturze.
- (10) Celem partnerstwa PRIMA jest wdrożenie wspólnego programu na rzecz budowania potencjału w zakresie badań i innowacji oraz rozwoju wiedzy, a także wspólnych innowacyjnych rozwiązań umożliwiających poprawę efektywności, bezpieczeństwa, ochrony i zrównoważoności systemów rolno-spożywczych oraz zintegrowanego zaopatrzenia w wodę i zintegrowanej gospodarki wodnej w regionie Morza Śródziemnego. Partnerstwo PRIMA powinno przyczyniać się do realizacji uzgodnionych niedawno celów zrównoważonego rozwoju oraz przyszłej europejskiej strategii na rzecz zrównoważonego rozwoju, a także do osiągnięcia celów porozumienia paryskiego.
- (11) Zintegrowane zaopatrzenie w wodę i zintegrowana gospodarka wodna, w tym ponowne użycie i uzdatnianie wody, oznaczają, że bierze się pod uwagę wszystkie zastosowania zasobów wodnych.
- (12) Zrównoważony system rolno-spożywczy powinien mieć na celu spełnienie wymogów obywateli i środowiska w zakresie bezpiecznej, zdrowej i przystępnej cenowo żywności, a także zapewnienie bardziej zrównoważonego przetwórstwa, dystrybucji oraz konsumpcji żywności i pasz, aby zminimalizować straty żywności oraz ilość odpadów rolno-spożywczych.
- (13) W odniesieniu do zasobów wodnych i systemów rolno-spożywczych otwarte, demokratyczne i partycypacyjne zarządzanie ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia, aby wdrożone zostały najbardziej efektywne kosztowo rozwiązania z korzyścią dla całego społeczeństwa.
- (14) Z myślą o zapewnieniu uczestnictwa w partnerstwie PRIMA państw trzecich niestowarzyszonych z programem „Horyzont 2020”, mianowicie Algierii, Egiptu, Jordanii, Libanu i Maroka, niezbędne są umowy międzynarodowe o współpracy naukowo-technicznej między Unią a tymi państwami trzecimi, aby państwa te zostały objęte systemem prawnym ustanowionym na mocy niniejszej decyzji.
- (15) Zgodnie z celami programu „Horyzont 2020” każde inne państwo członkowskie oraz każde państwo trzecie stowarzyszone z programem „Horyzont 2020” powinny być uprawnione do uczestnictwa w partnerstwie PRIMA, jeśli zobowiążą się do wniesienia wkładu w jego finansowanie oraz do przyjęcia środków ustawodawczych, regulacyjnych i administracyjnych oraz innych środków niezbędnych do ochrony interesów finansowych Unii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” – programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1906/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 81).

⁽²⁾ Dz.U. C 205 z 19.7.2013, s. 9.

- (16) W celu zapewnienia wspólnej realizacji partnerstwa PRIMA należy ustanowić jednostkę ds. realizacji (zwaną dalej „PRIMA-IS”). PRIMA-IS powinna być odbiorcą wkładu finansowego Unii oraz zapewniać sprawną i przejrzystą realizację partnerstwa PRIMA.
- (17) Aby osiągnąć cele partnerstwa PRIMA, należy umożliwić uczestnictwo w nim wszelkim innym państwom trzecim niestowarzyszonym z programem „Horyzont 2020”, w szczególności państwom południowego regionu Morza Śródziemnego, jeżeli zobowiążą się one do wnoszenia wkładu w finansowanie partnerstwa PRIMA i jeżeli PRIMA-IS zatwierdzi to uczestnictwo. Uczestnictwo takiego państwa powinno również zostać przewidziane w odpowiedniej umowie międzynarodowej o współpracy naukowo-technicznej zawartej między tym państwem trzecim a Unią.
- (18) Wkład finansowy Unii powinien być uzależniony od formalnych zobowiązań państw uczestniczących do wnoszenia wkładu w finansowanie partnerstwa PRIMA oraz od wypełnienia i realizacji tych zobowiązań zgodnie z niniejszą decyzją. Należy zapewnić elastyczne rozwiązania umożliwiające państwom uczestniczącym wnoszenie wkładu finansowego na rzecz PRIMA-IS na zasadzie fakultatywnej w celu finansowania działań pośrednich, dzięki czemu osiągnięty zostanie wysoki stopień integracji finansowej. Ponadto państwa uczestniczące powinny wносить wkład finansowy lub rzeczowy w działania realizowane bez wkładu finansowego Unii oraz do budżetu administracyjnego PRIMA-IS, który nie jest objęty wkładem finansowym Unii. Okres, w którym państwa uczestniczące mają wносить swój wkład, powinien zostać wyraźnie określony.
- (19) Należy ustalić pułap wkładu finansowego Unii na rzecz partnerstwa PRIMA ze środków programu „Horyzont 2020”. W ramach tego pułapu wkład finansowy Unii powinien być równy wkładowi państw uczestniczących na rzecz partnerstwa PRIMA, co zapewni znaczny efekt mnożnikowy i silniejszą integrację programów państw uczestniczących. Należy umożliwić wykorzystanie ograniczonej części wkładu finansowego Unii na pokrycie kosztów administracyjnych PRIMA-IS. Należy zapewnić skuteczne zarządzanie partnerstwem PRIMA, a koszty administracyjne powinny być utrzymane na minimalnym poziomie.
- (20) Aby uniknąć przedłużenia realizacji partnerstwa PRIMA, należy ustalić termin rozpoczęcia ostatnich działań, które mają być finansowane, w tym ostatniego ogłoszenia zaproszeń do składania wniosków.
- (21) Działania realizowane w ramach partnerstwa PRIMA powinny być zgodne z celami oraz priorytetami w zakresie badań i innowacji zawartymi w programie „Horyzont 2020” oraz ogólnymi zasadami i warunkami określonymi w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1291/2013. Partnerstwo PRIMA powinno uwzględniać definicje Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju dotyczące poziomu gotowości technologicznej przy klasyfikacji badań technicznych, rozwoju produktów i działań demonstracyjnych.
- (22) Partnerstwo PRIMA powinno wspierać wszystkie rodzaje działań w zakresie badań i innowacji, w tym projekty dotyczące badań, rozwoju i innowacji, innowacyjne projekty demonstracyjne i zakłady pilotażowe, budowanie zdolności, szkolenia, kampanie informacyjne i upowszechniające wiedzę oraz mobilność naukowców, uwzględniając szeroki zakres poziomów gotowości technologicznej i zapewniając odpowiednią równowagę między małymi i większymi projektami.
- (23) Aby zwiększyć oddziaływanie, należy dążyć do spójności między partnerstwem PRIMA a innymi projektami w zakresie badań i innowacji w ramach programu „Horyzont 2020”, takimi jak wspólnota wiedzy i innowacji w zakresie żywności w ramach Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (zwaną dalej „Food KIC”) lub innymi instrumentami unijnymi, takimi jak Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa; należy także unikać ewentualnego powielania działań.
- (24) Partnerstwo PRIMA powinno być realizowane w oparciu o roczne plany prac określające działania, które mają zostać podjęte w danym roku. PRIMA-IS powinna regularnie monitorować wyniki zaproszeń do składania wniosków, finansowane przez siebie działania oraz zakres, w jakim tematy naukowe, oczekiwane skutki i nadmierna liczba złożonych wniosków powyżej progu, które nie mogły być finansowane, zostały odpowiednio uwzględnione. W uzasadnionych przypadkach PRIMA-IS powinna podjąć działania naprawcze poprzez zmianę rocznego planu prac lub w kolejnych rocznych planach prac.
- (25) Aby osiągnąć cele partnerstwa PRIMA, PRIMA-IS powinna zapewniać wsparcie finansowe głównie w postaci dotacji dla uczestników na rzecz działań finansowanych przez PRIMA-IS. Działania te powinny zostać wybrane w wyniku otwartych i konkurencyjnych zaproszeń do składania wniosków, za ogłaszanie których odpowiedzialna jest PRIMA-IS.
- (26) Należy monitorować i likwidować bariery uniemożliwiające nowym podmiotom udział w działaniach partnerstwa PRIMA.

- (27) W osiągnięciu celów partnerstwa PRIMA oraz zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami i zasadami, takimi jak zasada doskonałości naukowej, PRIMA-IS powinna dążyć do zapewnienia – poprzez jej roczny plan prac – odpowiedniej części jej finansowania, w wysokości około 25 % wkładu finansowego Unii, odzwierciedlającego zobowiązania śródziemnomorskich państw partnerskich wobec partnerstwa PRIMA, podmiotom prawnym mającym siedzibę w docelowych państwach trzecich uznanych za państwa uczestniczące.
- (28) Zaproszenia do składania wniosków, za które odpowiada PRIMA-IS, powinny być również publikowane na jednym portalu dla uczestników, a także za pośrednictwem innych elektronicznych środków upowszechniania programu „Horyzont 2020”, którymi zarządza Komisja.
- (29) PRIMA-IS powinna podawać do wiadomości publicznej informacje na temat realizacji finansowanych działań.
- (30) Wkładem finansowym Unii należy zarządzać zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami oraz zgodnie z zasadami zarządzania pośredniego, określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ oraz w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1268/2012 ⁽²⁾.
- (31) Aby chronić interesy finansowe Unii, Komisja powinna mieć prawo do zakończenia, zmniejszenia lub zawieszenia wkładu finansowego Unii, jeżeli partnerstwo PRIMA realizowane jest niewłaściwie, częściowo lub z opóźnieniem, lub jeżeli państwa uczestniczące nie wnoszą swojego wkładu w finansowanie partnerstwa PRIMA lub wnoszą go częściowo lub z opóźnieniem.
- (32) Zgodnie z ogólnym celem programu „Horyzont 2020” zakładającym większe uproszczenie, należy unikać zestawów zasad różnych od zestawów z programu „Horyzont 2020”. Z tego względu udział w działaniach pośrednich finansowanych przez PRIMA-IS podlega rozporządzeniu (UE) nr 1290/2013. Ze względu na wyjątkowe cele i szczególne potrzeby operacyjne partnerstwa PRIMA należy jednak przewidzieć ograniczoną liczbę odstępstw od tego rozporządzenia, zgodnie z jego art. 1 ust. 3.
- (33) W celu uwzględnienia specyfiki wynikającej z zakresu geograficznego partnerstwa PRIMA odstępstwa od art. 9 ust. 1 lit. b) oraz art. 9 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 są niezbędne, aby dostosować minimalne warunki kwalifikowalności do uczestnictwa w działaniach pośrednich. W szczególności, w celu uwzględnienia specyfiki partnerstwa PRIMA, na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1290/2013, minimalna liczba uczestniczących podmiotów prawnych powinna wynosić trzy i podmioty te powinny mieć siedzibę w trzech różnych państwach uczestniczących, co będzie sprzyjać zrównoważonej współpracy eurośródziemnomorskiej. Odstępstwo od art. 9 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 jest również niezbędne w celu zapewnienia, aby minimalne warunki kwalifikowalności do uczestnictwa w działaniach pośrednich nie dyskryminowały podmiotów mających siedzibę w państwach trzecich będących państwami uczestniczącymi.
- (34) Odstępstwa od art. 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 są niezbędne w celu zapewnienia, aby do finansowania kwalifikowały się co do zasady jedynie podmioty prawne mające siedzibę w państwie uczestniczącym lub podmioty prawne utworzone na mocy prawa Unii, lub międzynarodowe organizacje o znaczeniu europejskim. Jednak PRIMA-IS powinna także móc finansować beneficjentów mających siedzibę w państwie, które nie jest państwem uczestniczącym, pod warunkiem że takie uczestnictwo jest uznane za niezbędne przez PRIMA-IS lub jeżeli finansowanie zostało przewidziane w umowach lub ustaleniach międzynarodowych. Uczestnictwo takich podmiotów powinno być monitorowane przez PRIMA-IS.
- (35) W celu uproszczenia obciążenia administracyjne wszystkich stron powinny być ściśle proporcjonalne do przewidywanych skutków dla wszystkich stron. Należy unikać podwójnych audytów i nieproporcjonalnie obciążającej ilości dokumentacji lub sprawozdań. Przy prowadzeniu audytów należy w stosownych przypadkach uwzględnić specyfikę programów krajowych.
- (36) Audyty beneficjentów unijnych środków finansowych przeprowadzane zgodnie z niniejszą decyzją powinny zapewnić ograniczenie obciążenia administracyjnego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1291/2013.
- (37) Należy zapewnić ochronę interesów finansowych Unii w całym cyklu wydatkowania poprzez zastosowanie proporcjonalnych środków obejmujących zapobieganie, wykrywanie i badanie nieprawidłowości, odzyskiwanie środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub niewłaściwie wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładanie sankcji administracyjnych zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

- (38) Komisja, z uwzględnieniem stanowiska państw uczestniczących oraz stanowisk przedstawionych przez szerokie grono zainteresowanych stron, powinna przeprowadzić ocenę okresową dotyczącą przede wszystkim jakości i skuteczności partnerstwa PRIMA oraz postępów w osiąganiu wyznaczonych celów, a także przeprowadzić ocenę końcową i sporządzić sprawozdania z tych ocen.
- (39) PRIMA-IS oraz państwa uczestniczące powinny przekazać Komisji, na jej wniosek, wszelkie informacje, które Komisja musi uwzględnić w sprawozdaniach z oceny partnerstwa PRIMA; należy zachęcić PRIMA-IS oraz państwa uczestniczące, aby przekazywały informacje w zharmonizowanym formacie.
- (40) Niniejsza decyzja ma na celu silniejszą integrację i dostosowanie systemów badań i innowacji oraz działań w krajach śródziemnomorskich w dziedzinie systemów rolno-spożywczych – aby zapewnić ich zrównoważenie – oraz zintegrowanego zaopatrzenia w wodę i zintegrowanej gospodarki wodnej. Skala badań i innowacji niezbędnych do sprostania wyzwaniom w regionie Morza Śródziemnego jest ogromna ze względu na systemowy charakter najważniejszych problemów. Zakres badań i innowacji jest złożony i multidyscyplinarny oraz wymaga podejścia wielopodmiotowego i transgranicznego. Podejście oparte na współpracy z wieloma państwami uczestniczącymi może pomóc w zwiększeniu wymaganej skali i zakresu poprzez łączenie zasobów finansowych i intelektualnych. Ponieważ cel niniejszej decyzji nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest – poprzez zintegrowanie krajowych wysiłków w ramach spójnego podejścia unijnego, zbliżenie odrębnych krajowych programów w zakresie badań i innowacji, wspieranie tworzenia wspólnych strategii badań i finansowania na poziomie transgranicznym oraz osiąganie masy krytycznej wymaganych podmiotów i inwestycji – lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (41) Unia powinna zatem uczestniczyć w partnerstwie PRIMA,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Uczestnictwo w partnerstwie PRIMA

1. Unia uczestniczy w partnerstwie w dziedzinie badań i innowacji w regionie Morza Śródziemnego (zwanym dalej „partnerstwem PRIMA”) podjętym wspólnie przez Chorwację, Cypr, Francję, Grecję, Hiszpanię, Izrael, Luksemburg, Maltę, Niemcy, Portugalię, Słowenię, Tunezję, Turcję i Włochy (zwane dalej „państwami uczestniczącymi”), zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji.
2. Algieria, Egipt, Jordania, Liban i Maroko stają się państwami uczestniczącymi, z zastrzeżeniem zawarcia z Unią umów międzynarodowych o współpracy naukowo-technicznej określających warunki ich uczestnictwa w partnerstwie PRIMA.
3. Każde państwo członkowskie oraz każde państwo trzecie stowarzyszone z programem „Horyzont 2020”, inne niż wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, może uczestniczyć w partnerstwie PRIMA, o ile spełnia warunek określony w art. 4 ust. 1 lit. c) oraz spełnia – w szczególności – wymóg określony w art. 11 ust. 5.

Państwa członkowskie i państwa trzecie stowarzyszone z programem „Horyzont 2020”, spełniające warunki określone w akapicie pierwszym, uznaje się za państwa uczestniczące do celów niniejszej decyzji.

4. Każde państwo trzecie niestowarzyszone z programem „Horyzont 2020”, inne niż wymienione w ust. 2 niniejszego artykułu, może uczestniczyć w partnerstwie PRIMA, pod warunkiem że:
 - a) spełnia warunek określony w art. 4 ust. 1 lit. c) oraz spełnia – w szczególności – wymóg określony w art. 11 ust. 5;
 - b) jednostka ds. realizacji partnerstwa PRIMA (zwana dalej „PRIMA-IS”) zatwierdza jego uczestnictwo w partnerstwie PRIMA po rozważeniu znaczenia tego uczestnictwa dla realizacji celów partnerstwa; oraz
 - c) państwo to zawrze z Unią umowę międzynarodową o współpracy naukowej i technologicznej określającą warunki jego uczestnictwa w partnerstwie PRIMA.

Państwa trzecie spełniające warunki określone w akapicie pierwszym uznaje się za państwa uczestniczące do celów niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Cele partnerstwa PRIMA

1. Zgodnie z priorytetami programu „Horyzont 2020” celami ogólnymi partnerstwa PRIMA są: budowanie potencjału w zakresie badań i innowacji oraz rozwój wiedzy i wspólnych innowacyjnych rozwiązań w zakresie systemów rolno-spożywczych – aby zapewnić ich zrównoważenie – oraz w zakresie zintegrowanego zaopatrzenia w wodę i zintegrowanej gospodarki wodnej w regionie Morza Śródziemnego, aby zwiększyć odporność tych systemów oraz tego zaopatrzenia w wodę i tej gospodarki wodnej na zmianę klimatu oraz podnieść ich efektywność, efektywność kosztową i stopień zrównoważenia pod względem środowiskowym i społecznym, a także przyczynianie się do oddolnego rozwiązywania problemów związanych z niedoborem wody, bezpieczeństwem żywnościowym, żywieniem, zdrowiem, dobrostanem i migracją.
2. Aby przyczynić się do osiągnięcia celów ogólnych określonych w ust. 1, partnerstwo PRIMA realizuje następujące cele szczegółowe:
 - a) opracowanie długoterminowego wspólnego programu strategicznego w dziedzinie systemów rolno-spożywczych – w celu zapewnienia ich zrównoważoności – oraz w obszarze zintegrowanego zaopatrzenia w wodę i zintegrowanej gospodarki wodnej;
 - b) ukierunkowanie odpowiednich krajowych programów w zakresie badań i innowacji na realizację programu strategicznego;
 - c) zaangażowanie wszystkich zainteresowanych podmiotów sektora publicznego i prywatnego w realizację programu strategicznego poprzez łączenie wiedzy i zasobów finansowych, aby osiągnąć niezbędną masę krytyczną;
 - d) wzmocnienie finansowania potencjału w zakresie badań i rozwoju oraz zdolności w zakresie realizacji w odniesieniu do wszystkich zaangażowanych podmiotów, w tym MŚP, środowisk akademickich, organizacji pozarządowych i lokalnych ośrodków badawczych.

Artykuł 3

Wkład finansowy Unii na rzecz partnerstwa PRIMA

1. Wkład finansowy Unii, w tym środki budżetowe EFTA, jest równy wkładowi państw uczestniczących na rzecz partnerstwa PRIMA. Wkład finansowy Unii nie może przekraczać 220 000 000 EUR.
2. Wkład finansowy Unii, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wypłaca się ze środków w budżecie ogólnym Unii przeznaczonych na odnośne części programu szczegółowego wdrażającego program „Horyzont 2020”, ustanowionego na mocy decyzji Rady 2013/743/UE ⁽¹⁾, a w szczególności na część II „Wiodąca pozycja w przemyśle” oraz część III „Wyzwania społeczne”, zgodnie z art. 58 ust. 1 lit. c) ppkt (vi), art. 60 i 61 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.
3. Wkład finansowy Unii, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest wykorzystywany przez PRIMA-IS do:
 - a) finansowania działań, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a);
 - b) pokrycia kosztów administracyjnych PRIMA-IS, w wysokości nieprzekraczającej 6 % wkładu finansowego Unii, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 4

Warunki dotyczące wkładu finansowego Unii na rzecz partnerstwa PRIMA

1. Wkład finansowy Unii, o którym mowa w art. 3 ust. 1, zależy od spełnienia następujących warunków:
 - a) wykazanie przez państwa uczestniczące, że partnerstwo PRIMA ustanowiono zgodnie z niniejszą decyzją;
 - b) wyznaczenie przez państwa uczestniczące, lub przez organizacje wyznaczone przez państwa uczestniczące, podmiotu mającego osobowość prawną, zgodnie z art. 58 ust. 1 lit. c) ppkt (vi) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, jako PRIMA-IS, który jest odpowiedzialny za skuteczną realizację partnerstwa PRIMA, przyjmowanie, przydzielanie i monitorowanie wkładu finansowego Unii, o którym mowa w art. 3 ust. 1 niniejszej decyzji, oraz w stosownych przypadkach wkładu państw uczestniczących, a także za zapewnienie podjęcia wszelkich działań niezbędnych do osiągnięcia celów partnerstwa PRIMA;

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/743/UE z dnia 3 grudnia 2013 r. ustanawiająca program szczegółowy wdrażający program „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) i uchylająca decyzje 2006/971/WE, 2006/972/WE, 2006/973/WE, 2006/974/WE i 2006/975/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 965).

- c) zobowiązanie się każdego państwa uczestniczącego do wnoszenia wkładu z zasobów krajowych w finansowanie partnerstwa PRIMA w wysokości odpowiadającej celom partnerstwa PRIMA;
 - d) wykazanie przez PRIMA-IS zdolności do realizacji partnerstwa PRIMA, w tym przyjmowania, przydzielania i monitorowania wkładu finansowego Unii, o którym mowa w art. 3 ust. 1 niniejszej decyzji, w ramach pośredniego zarządzania budżetem Unii zgodnie z art. 58, 60 i 61 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012;
 - e) ustanowienie dla partnerstwa PRIMA skutecznego modelu zarządzania zgodnie z art. 12;
 - f) przyjęcie przez PRIMA-IS, po zatwierdzeniu przez Komisję, wspólnych zasad, o których mowa w art. 6 ust. 9.
2. Podczas realizacji partnerstwa PRIMA wkład finansowy Unii, o którym mowa w art. 3 ust. 1, zależy również od spełnienia następujących warunków:
- a) realizacja przez PRIMA-IS celów określonych w art. 2 oraz działań, o których mowa w art. 6;
 - b) utrzymywanie odpowiedniego i skutecznego modelu zarządzania zgodnie z art. 12;
 - c) spełnienie przez PRIMA-IS wymogów sprawozdawczych określonych w art. 60 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012;
 - d) wypełnienie przez państwa uczestniczące zobowiązań, o których mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu.
3. Komisja ocenia wypełnienie zobowiązań podjętych przez państwa uczestniczące, w szczególności w dwóch pierwszych rocznych planach prac. Po dokonaniu tej oceny maksymalny wkład finansowy Unii, o którym mowa w art. 3 ust. 1, może zostać poddany przeglądowi zgodnie z art. 9.

Artykuł 5

Wkłady państw uczestniczących na rzecz partnerstwa PRIMA

1. Państwa uczestniczące wnoszą wkłady finansowe lub rzeczowe o wartości co najmniej 220 000 000 EUR, lub organizują wnoszenie takich wkładów przez krajowe organy finansujące, w okresie od dnia 7 sierpnia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2028 r.
2. Wkłady państw uczestniczących obejmują:
 - a) w stosownych przypadkach, wkłady finansowe na rzecz PRIMA-IS w celu finansowania działań pośrednich, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a);
 - b) wkłady finansowe lub rzeczowe w realizację działań, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b); oraz
 - c) wkłady finansowe lub rzeczowe do budżetu administracyjnego PRIMA-IS, którego nie obejmuje wkład finansowy Unii określony w art. 3 ust. 3 lit. b).
3. Na wkłady rzeczowe, o których mowa w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu, składają się koszty poniesione przez państwa uczestniczące na realizację działań, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b), pomniejszone o wszelki bezpośredni lub pośredni wkład finansowy Unii w te koszty.
4. Na wkłady rzeczowe, o których mowa w ust. 2 lit. c), składają się koszty poniesione przez państwa uczestniczące w odniesieniu do budżetu administracyjnego PRIMA-IS, pomniejszone o wszelki bezpośredni lub pośredni wkład finansowy Unii w te koszty.
5. Do celów wyceny wkładów rzeczowych, o których mowa w ust. 2 lit. b) i c), koszty są określane zgodnie ze zwykłymi praktykami księgowymi danych państw uczestniczących lub danych krajowych organów finansujących, z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości państwa uczestniczącego, w którym siedzibę mają dane krajowe organy finansujące, oraz z mającymi zastosowanie międzynarodowymi standardami rachunkowości i międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej. Koszty są zatwierdzane przez niezależnego audytora wyznaczonego przez dane państwa uczestniczące lub dane krajowe organy finansujące. W przypadku pojawienia się jakiegokolwiek niepewności związanej z zatwierdzeniem PRIMA-IS może zweryfikować metodę wyceny. Jeżeli niepewności się utrzymują, PRIMA-IS może przeprowadzić audyt metody wyceny.

6. Wkłady, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) i c) niniejszego artykułu, uznawane za wkłady państw uczestniczących, są wnoszone po przyjęciu rocznego planu prac. Jeżeli roczny plan prac przyjmuje się podczas roku referencyjnego, o którym mowa w art. 6 ust. 2, wkłady, o których mowa w ust. 2 lit. c) niniejszego artykułu, uznawane za wkłady państw uczestniczących uwzględnione w rocznym planie prac, mogą obejmować składki wpłacone od dnia 1 stycznia danego roku. Jednakże wkłady, o których mowa w ust. 2 lit. c) niniejszego artykułu, uznawane za wkłady państw uczestniczących uwzględnione w pierwszym rocznym planie prac mogą obejmować składki wpłacone po dniu 7 sierpnia 2017 r.

Artykuł 6

Działania i realizacja partnerstwa PRIMA

1. Partnerstwo PRIMA wspiera szeroki zakres działań w zakresie badań i innowacji, zgodnie z opisem zawartym w rocznym planie prac partnerstwa, poprzez:

a) działania pośrednie w rozumieniu rozporządzeń (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013, finansowane przez PRIMA-IS zgodnie z art. 7 niniejszej decyzji, głównie w postaci dotacji przyznawanych w wyniku otwartych i konkurencyjnych transnarodowych zaproszeń do składania wniosków organizowanych przez PRIMA-IS, w tym:

- (i) działania w zakresie badań i innowacji, jak również działania w zakresie innowacji;
- (ii) działania koordynacyjne i wspierające koncentrujące się na działaniach upowszechniających i informacyjnych w celu promowania partnerstwa PRIMA i maksymalizacji jego oddziaływania;

b) działania finansowane przez państwa uczestniczące bez wkładu finansowego Unii, o którym mowa w art. 3 ust. 1, składające się z:

- (i) działań wybranych w wyniku otwartych i konkurencyjnych transnarodowych zaproszeń do składania wniosków organizowanych przez PRIMA-IS, którymi zarządzają krajowe organy finansujące w ramach programów krajowych państw uczestniczących i które zapewniają wsparcie finansowe głównie w formie dotacji;
- (ii) działań w ramach krajowych programów państw uczestniczących, w tym projektów transnarodowych.

2. Partnerstwo PRIMA jest realizowane w oparciu o roczne plany prac i obejmuje działania, które mają zostać podjęte w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku (zwanym dalej „rokiem referencyjnym”). PRIMA-IS przyjmuje roczne plany prac do dnia 31 marca roku referencyjnego, po zatwierdzeniu przez Komisję. Przyjmując roczne plany prac, zarówno PRIMA-IS, jak i Komisja podejmują działania bez zbędnej zwłoki. PRIMA-IS podaje roczny plan prac do wiadomości publicznej.

3. Działania, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), można rozpocząć dopiero w roku referencyjnym i dopiero po przyjęciu rocznego planu prac dla tego roku.

4. Jeżeli roczny plan prac zostanie przyjęty w ciągu danego roku referencyjnego, wkład finansowy Unii, o którym mowa w art. 3 ust. 1, można użyć do celów zwrotu kosztów administracyjnych poniesionych przez PRIMA-IS od dnia 1 stycznia tego roku referencyjnego zgodnie z rocznym planem prac. Jednakże z wkładu finansowego Unii, o którym mowa w art. 3 ust. 1, można zwrócić koszty administracyjne poniesione przez PRIMA-IS od dnia 7 sierpnia 2017 r. zgodnie z pierwszym rocznym planem prac.

5. Działania mogą być finansowane w ramach partnerstwa PRIMA jedynie wtedy, gdy zostały wymienione w rocznym planie prac. W rocznym planie prac dokonuje się rozróżnienia między działaniami, o których mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, działaniami, o których mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, oraz kosztami administracyjnymi PRIMA-IS. Plan prac przewiduje odpowiadające tym kategoriom szacunki wydatków oraz środki budżetowe na działania finansowane z wkładu finansowego Unii, o którym mowa w art. 3 ust. 1, oraz działania finansowane przez państwa uczestniczące bez wkładu finansowego Unii, o którym mowa w art. 3 ust. 1. Roczny plan prac zawiera również szacowaną wartość wkładów rzeczowych państw uczestniczących, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. b).

6. W zmienionych rocznych planach prac na rok referencyjny oraz w rocznych planach prac na kolejne lata referencyjne uwzględnia się wyniki wcześniejszych zaproszeń do składania wniosków. W planach prac dąży się do rozwiązania problemu niewystarczającego uwzględnienia kwestii naukowych, w szczególności kwestii uprzednio ujętych w ramach działań przewidzianych w ust. 1 lit. b), które nie mogły zostać odpowiednio sfinansowane.

7. Ostatnie działania, które mają zostać sfinansowane, w tym ogłoszenie ostatnich zaproszeń do składania wniosków w ramach odpowiednich rocznych planów prac, rozpoczyna się do dnia 31 grudnia 2024 r. W należycie uzasadnionych przypadkach można je rozpocząć do dnia 31 grudnia 2025 r.

8. Działania, które mają zostać sfinansowane przez państwa uczestniczące bez wkładu finansowego Unii, o którym mowa w art. 3 ust. 1, mogą zostać włączone do rocznego planu prac jedynie wtedy, gdy niezależna ocena zewnętrzna tych działań dokonana w toku wzajemnej weryfikacji międzynarodowej pod kątem celów partnerstwa i zorganizowana przez PRIMA-IS zakończy się pozytywnym wynikiem.

9. Działania ujęte w rocznym planie prac finansowane przez państwa uczestniczące bez wkładu finansowego Unii, o którym mowa w art. 3 ust. 1, są realizowane – po zatwierdzeniu przez Komisję – zgodnie ze wspólnymi zasadami, które ma przyjąć PRIMA-IS. We wspólnych zasadach uwzględnia się zasady określone w niniejszej decyzji, w tytule VI rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 oraz w rozporządzeniu (UE) nr 1290/2013, w szczególności zasady dotyczące równego traktowania, przejrzystości, niezależnej oceny opartej na wzajemnej weryfikacji i wyboru. PRIMA-IS przyjmuje również, po zatwierdzeniu przez Komisję, wymogi sprawozdawcze państw uczestniczących wobec PRIMA-IS, w tym w odniesieniu do wskaźników dla poszczególnych działań.

10. Działania, o których mowa w ust. 1 lit. b) ppkt (i), muszą być zgodne ze wspólnymi zasadami, o których mowa w ust. 9, a także z następującymi warunkami:

a) wnioski dotyczą projektów transnarodowych przewidujących minimalny udział co najmniej trzech niezależnych podmiotów prawnych mających siedzibę w trzech różnych państwach uznanych za państwa uczestniczące zgodnie z niniejszą decyzją przed terminem składania wniosków w ramach odpowiedniego zaproszenia do składania wniosków, przy czym:

(i) przynajmniej jeden z podmiotów ma siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie stowarzyszonym z programem „Horyzont 2020” i nie jest objęty zakresem stosowania ppkt (ii); oraz

(ii) przynajmniej jeden z podmiotów ma siedzibę w państwie trzecim wymienionym w art. 1 ust. 2 lub w państwie trzecim położonym nad Morzem Śródziemnym;

b) wnioski wybiera się w wyniku transnarodowego zaproszenia do składania wniosków i ocenia je co najmniej trzech niezależnych ekspertów na podstawie poniższych kryteriów: doskonałość, oddziaływanie oraz jakość i efektywność realizacji;

c) wnioski klasyfikuje się w kolejności odpowiadającej wynikom oceny. Wyboru dokonuje PRIMA-IS w oparciu o tę klasyfikację. Państwa uczestniczące uzgadniają odpowiedni sposób finansowania umożliwiające zwiększenie powyżej progu liczby wniosków, które mają być finansowane na podstawie tej klasyfikacji, w szczególności poprzez zapewnienie kwot rezerwowych dla wkładów krajowych do zaproszeń do składania wniosków. W przypadku gdy jeden lub większa liczba projektów nie może zostać sfinansowana, można wybrać projekty sklasyfikowane bezpośrednio po nich.

11. PRIMA-IS monitoruje realizację wszystkich działań zawartych w rocznym planie prac oraz składa Komisji sprawozdania w tej sprawie.

12. We wszelkich informacjach lub publikacjach związanych z działaniami w ramach partnerstwa PRIMA, prowadzonych we współpracy z partnerstwem PRIMA – niezależnie od tego, czy działania te podejmuje PRIMA-IS, państwo uczestniczące czy jego krajowy organ finansujący – umieszcza się następującą uwagę: „[nazwa działania] jest częścią programu PRIMA realizowanego przy wsparciu Unii Europejskiej”.

Artykuł 7

Zasady uczestnictwa i upowszechniania

1. PRIMA-IS uznaje się za organ finansujący w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1290/2013; zapewnia ona wsparcie finansowe na działania pośrednie, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a) niniejszej decyzji, zgodnie z zasadami ustanowionymi w tym rozporządzeniu, z zastrzeżeniem odstępstw określonych w niniejszym artykule.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 minimalna liczba uczestniczących podmiotów prawnych wynosi trzy i podmioty te muszą mieć siedzibę w trzech różnych państwach uznanych za państwa uczestniczące zgodnie z niniejszą decyzją przed upływem terminu składania wniosków w ramach odnośnego zaproszenia do składania wniosków, przy czym:

a) przynajmniej jeden z podmiotów ma siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie stowarzyszonym z programem „Horyzont 2020” i nie jest objęty zakresem stosowania lit. b); oraz

b) przynajmniej jeden z podmiotów ma siedzibę w państwie trzecim wymienionym w art. 1 ust. 2 lub w państwie trzecim położonym nad Morzem Śródziemnym.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013, w należycie uzasadnionych przypadkach określonych w rocznym planie prac, minimalnym warunkiem jest udział jednego podmiotu prawnego mającego siedzibę w państwie uczestniczącym zgodnie z niniejszą decyzją przed terminem składania wniosków w ramach odnośnego zaproszenia do składania wniosków.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 następujący uczestnicy kwalifikują się do finansowania przez PRIMA-IS:

- a) każdy podmiot prawny mający siedzibę w państwie uczestniczącym lub utworzony na mocy prawa Unii;
- b) każda międzynarodowa organizacja o znaczeniu europejskim, zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 pkt 12 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013.

5. W przypadku uczestniczącej międzynarodowej organizacji lub uczestniczącego podmiotu prawnego mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem uczestniczącym, które nie kwalifikują się do otrzymywania finansowania zgodnie z ust. 4, finansowanie PRIMA-IS może zostać przyznane pod warunkiem spełnienia przynajmniej jednego z poniższych warunków:

- a) uczestnictwo jest uznane za konieczne do przeprowadzenia działań przez PRIMA-IS;
- b) finansowanie takie przewidziano w dwustronnej umowie o współpracy naukowo-technicznej lub w innych ustaleniach między Unią a międzynarodową organizacją lub – w przypadku podmiotów mających siedzibę w państwie niebędącym państwem uczestniczącym – państwem, w którym podmiot prawny ma swoją siedzibę.

6. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012 i rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 stosowny wzór umowy o udzielenie dotacji może przewidywać, że również podmioty prawne mające siedzibę w państwach niebędących państwami uczestniczącymi i otrzymujące finansowanie z PRIMA-IS zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe.

7. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 oraz uwzględniając specyfikę partnerstwa PRIMA, PRIMA-IS może wprowadzić w swoich rocznych planach prac dodatkowy warunek uczestnictwa skierowany do tych rodzajów podmiotów, które mogą być koordynatorami działań pośrednich.

Artykuł 8

Umowy między Unią a PRIMA-IS

1. Z zastrzeżeniem wydania pozytywnej oceny *ex ante* dotyczącej PRIMA-IS zgodnie z art. 61 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 oraz przedstawienia odpowiednich gwarancji finansowych zgodnie z art. 58 ust. 1 lit. c) ppkt (vi) tego rozporządzenia, Komisja, w imieniu Unii, zawiera z PRIMA-IS umowę o delegowaniu zadań oraz roczne umowy w sprawie transferu środków.

2. Umowę o delegowaniu zadań, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera się zgodnie z art. 58 ust. 3 oraz art. 60 i 61 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 i art. 40 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012. Ponadto obejmuje ona między innymi następujące kwestie:

- a) wymogi dotyczące wkładu PRIMA-IS w odniesieniu do wskaźników efektywności określonych w załączniku II do decyzji 2013/743/UE;
- b) wymogi dotyczące wkładu PRIMA-IS w odniesieniu do monitorowania, o którym mowa w załączniku III do decyzji 2013/743/UE;
- c) szczegółowe wskaźniki efektywności związane z funkcjonowaniem PRIMA-IS;
- d) wymogi obowiązujące PRIMA-IS w zakresie przekazywania informacji na temat kosztów administracyjnych i szczegółowych danych dotyczących realizacji partnerstwa PRIMA;
- e) ustalenia dotyczące przekazywania danych niezbędnych do zapewnienia, aby Komisja była w stanie wypełniać swoje obowiązki w zakresie upowszechniania i obowiązki sprawozdawcze;
- f) ustalenia dotyczące zatwierdzenia lub odrzucenia przez Komisję projektu rocznego planu prac, wspólnych zasad, o których mowa w art. 6 ust. 9, oraz wymogów sprawozdawczych państw uczestniczących, zanim zostaną one przyjęte przez PRIMA-IS; oraz
- g) przepisy dotyczące publikacji przez PRIMA-IS zaproszeń do składania wniosków, w szczególności na jednym portalu dla uczestników, jak również za pośrednictwem innych elektronicznych środków upowszechniania programu „Horyzont 2020”, którymi zarządza Komisja.

Artykuł 9

Zakończenie, zawieszenie lub zmniejszenie wkładu finansowego Unii

1. Jeżeli partnerstwo PRIMA nie jest realizowane lub jest realizowane niewłaściwie, częściowo lub z opóźnieniem, Komisja może zakończyć wnoszenie wkładu finansowego Unii, o którym mowa w art. 3 ust. 1, proporcjonalnie go zmniejszyć lub zawiesić, zależnie od rzeczywistej realizacji partnerstwa PRIMA.
2. Jeżeli państwa uczestniczące nie wnoszą swojego wkładu w finansowanie partnerstwa PRIMA lub wnoszą ten wkład tylko częściowo lub z opóźnieniem, Komisja może zakończyć wnoszenie wkładu finansowego Unii, o którym mowa w art. 3 ust. 1, proporcjonalnie go zmniejszyć lub zawiesić, uwzględniając kwotę finansowania przydzieloną przez państwa uczestniczące na realizację partnerstwa PRIMA.

Artykuł 10

Audyty *ex post*

1. Audyty *ex post* wydatków na działania pośrednie, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a) niniejszej decyzji, przeprowadzane są przez PRIMA-IS zgodnie z art. 29 rozporządzenia (UE) nr 1291/2013.
2. Komisja może zdecydować o samodzielnym przeprowadzaniu audytów, o których mowa w ust. 1. W takim przypadku Komisja dokonuje tego zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami, w szczególności z przepisami rozporządzeń (UE, Euratom) nr 966/2012, (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013.

Artykuł 11

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja, w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszej decyzji, podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia ochrony interesów finansowych Unii poprzez zapobieganie nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, poprzez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także, w stosownych przypadkach, poprzez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje administracyjne.
2. PRIMA-IS udziela pracownikom Komisji i innym upoważnionym przez Komisję osobom, a także Trybunałowi Obrachunkowemu, dostępu do swoich terenów i obiektów oraz do wszelkich informacji, włącznie z informacjami w formie elektronicznej, niezbędnych do przeprowadzenia ich audytów.
3. Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽¹⁾ oraz rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽²⁾, w celu ustalenia, czy w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub kontraktem finansowanym pośrednio lub bezpośrednio doszło do nadużycia, korupcji lub jakiegokolwiek innego nielegalnego działania mającego wpływ na interesy finansowe Unii, zgodnie z niniejszą decyzją.
4. Bez uszczerbku dla ust. 1, 2 i 3 w kontraktach, umowach o udzielenie dotacji i decyzjach o udzieleniu dotacji wynikających z wykonania niniejszej decyzji zamieszcza się postanowienia wyraźnie upoważniające Komisję, PRIMA-IS, Trybunał Obrachunkowy i OLAF do prowadzenia takich audytów i dochodzeń zgodnie z ich odpowiednimi uprawnieniami. W przypadku gdy realizację działania zlecono na zewnątrz lub podzlecono w całości lub w części, lub gdy realizacja działania wymaga udzielenia zamówienia publicznego lub udzielenia wsparcia finansowanego stronie trzeciej, w kontrakcie, umowie o udzielenie dotacji lub decyzji o udzieleniu dotacji przewiduje się zobowiązanie wykonawcy lub beneficjenta do uzyskania od każdej zaangażowanej osoby trzeciej wyraźnej akceptacji tych uprawnień Komisji, PRIMA-IS, Trybunału Obrachunkowego i OLAF-u.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

5. W ramach realizacji partnerstwa PRIMA państwa uczestniczące przyjmują wszelkie środki ustawodawcze, wykonawcze, administracyjne oraz inne środki niezbędne do ochrony interesów finansowych Unii, w szczególności w celu zapewnienia pełnego odzyskania wszystkich kwot należnych Unii zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012 i rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 1268/2012.

Artykuł 12

Zarządzanie partnerstwem PRIMA

1. Organy PRIMA-IS obejmują:

- a) Radę Nadzorczą, wraz z jej przewodniczącym i wiceprzewodniczącym;
- b) Komitet Sterujący;
- c) Sekretariat, pod kierownictwem dyrektora;
- d) Naukowy Komitet Doradczy.

2. PRIMA-IS jest zarządzana przez Radę Nadzorczą, w której reprezentowane są wszystkie państwa uczestniczące. Rada Nadzorcza jest organem decyzyjnym PRIMA-IS.

Rada Nadzorcza przyjmuje, po zatwierdzeniu przez Komisję:

- a) roczny plan prac;
- b) wspólne zasady, o których mowa w art. 6 ust. 9; oraz
- c) wymogi sprawozdawcze państw uczestniczących wobec PRIMA-IS.

Rada Nadzorcza sprawdza, czy warunki określone w art. 1 ust. 3 i art. 4 ust. 1 lit. c) są spełnione, oraz informuje o tym Komisję.

Rada Nadzorcza zatwierdza uczestnictwo w partnerstwie PRIMA każdego państwa trzeciego niestowarzyszonego z programem „Horyzont 2020”, innego niż państwa wymienione w art. 1 ust. 2, po zbadaniu znaczenia jego uczestnictwa dla realizacji celów partnerstwa PRIMA.

Każde państwo uczestniczące ma jeden głos w Radzie Nadzorczej. Decyzje podejmowane są na zasadzie konsensusu. W razie braku konsensusu Rada Nadzorcza przyjmuje decyzje większością przynajmniej 75 % ważnych oddanych głosów.

Unia, reprezentowana przez Komisję, jest zapraszana do uczestnictwa we wszystkich posiedzeniach Rady Nadzorczej w charakterze obserwatora i może brać udział w dyskusjach. Otrzymuje ona wszelkie niezbędne dokumenty.

3. Rada Nadzorcza określa liczbę członków Komitetu Sterującego, która nie może być mniejsza niż pięć, oraz wyznacza tych członków. Komitet Sterujący nadzoruje prace dyrektora oraz doradza Radzie Nadzorczej w sprawie realizacji partnerstwa PRIMA przez Sekretariat. W szczególności udziela on wskazówek dotyczących wykonania budżetu rocznego oraz rocznego planu prac.

4. Rada Nadzorcza powołuje Sekretariat PRIMA-IS jako organ wykonawczy partnerstwa PRIMA.

Sekretariat:

- a) realizuje roczny plan prac;
- b) zapewnia wsparcie dla pozostałych organów PRIMA-IS;
- c) monitoruje realizację partnerstwa PRIMA i przedstawia sprawozdania z tej realizacji;

- d) zarządza wkładem finansowym Unii, o którym mowa w art. 3 ust. 1, i wkładami finansowymi państw uczestniczących oraz przedstawia sprawozdania z ich wykorzystania;
- e) eksponuje rolę partnerstwa PRIMA, występując w jego imieniu i udzielając informacji;
- f) pozostaje w kontakcie z Komisją zgodnie z umową o delegowaniu zadań, o której mowa w art. 8;
- g) zapewnia przejrzystość działań partnerstwa PRIMA.

5. Rada Nadzorcza powołuje Naukowy Komitet Doradczy składający się z uznanych niezależnych ekspertów mających kompetencje w dziedzinach związanych z partnerstwem PRIMA. Rada Nadzorcza określa liczbę członków Naukowego Komitetu Doradczego oraz warunki ich powołania zgodnie z art. 40 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013.

Naukowy Komitet Doradczy:

- a) doradza Radzie Nadzorczej w sprawie strategicznych priorytetów i potrzeb;
- b) doradza Radzie Nadzorczej w sprawie treści i zakresu projektu rocznego planu prac z punktu widzenia naukowo-technicznego;
- c) dokonuje przeglądu naukowych i technicznych aspektów realizacji partnerstwa PRIMA oraz wydaje opinie na temat jego sprawozdania rocznego.

Artykuł 13

Przekazywanie informacji

- 1. Na wniosek Komisji PRIMA-IS przekazuje jej wszelkie informacje niezbędne do przygotowania sprawozdań, o których mowa w art. 14.
- 2. Państwa uczestniczące przekazują Komisji, za pośrednictwem PRIMA-IS, wszelkie informacje wymagane przez Parlament Europejski, Radę lub Trybunał Obrachunkowy w odniesieniu do zarządzania finansami partnerstwa PRIMA.
- 3. Komisja uwzględnia informacje, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w sprawozdaniach, o których mowa w art. 14.

Artykuł 14

Ocena

- 1. Do dnia 30 czerwca 2022 r. Komisja przeprowadza, z pomocą niezależnych ekspertów, okresową ocenę partnerstwa PRIMA. Komisja sporządza sprawozdanie z tej oceny zawierające wnioski z oceny i obserwacje Komisji. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2022 r.
- 2. Do dnia 31 grudnia 2028 r. Komisja przeprowadza, z pomocą niezależnych ekspertów, ostateczną ocenę partnerstwa PRIMA. Komisja sporządza sprawozdanie z oceny zawierające wyniki oceny oraz przekazuje to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 30 czerwca 2029 r.

Artykuł 15

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

*Artykuł 16***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 4 lipca 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. MAASIKAS

Przewodniczący

Oświadczenie Komisji dotyczące gwarancji finansowych dla jednostki ds. realizacji PRIMA

1. Odnośnie do partnerstwa PRIMA w art. 58 ust. 1 lit. c) pkt (vi) rozporządzenia finansowego UE przewidziano, że Komisja może powierzyć zadania związane z wykonywaniem budżetu organowi podlegającemu prawu prywatnemu i mającemu obowiązek świadczenia usługi publicznej (jednostce ds. realizacji). Organ taki musi przedstawić odpowiednie gwarancje finansowe.
2. Aby zapewnić należyte zarządzanie finansowe środkami UE, przedmiotowe gwarancje powinny obejmować, bez ograniczeń zakresu lub kwot, wszelkie zobowiązania jednostki ds. realizacji w stosunku do UE, związane z realizacją zadań przewidzianych w umowie o delegowaniu zadań. Zwykle Komisja oczekuje, że poręczyciel przyjmie odpowiedzialność solidarną za zobowiązania jednostki ds. realizacji.
3. Jednak na podstawie szczegółowej oceny ryzyka, szczególnie w przypadku gdy wynik oceny *ex ante* spełnienia wymogów dotyczących filarów przeprowadzonej w jednostce ds. realizacji zgodnie z art. 61 rozporządzenia finansowego uznaje się za odpowiedni, urzędnik zatwierdzający Komisji odpowiedzialny za PRIMA zakłada, że:
 - biorąc pod uwagę zasadę proporcjonalności, gwarancje finansowe jednostki ds. realizacji można ograniczyć do maksymalnej kwoty wkładu Unii,
 - analogicznie zatem odpowiedzialność każdego gwaranta może być proporcjonalna do udziału ich wkładu w PRIMA.

W swoich pismach dotyczących deklaracji w sprawie zobowiązań gwaranci mogą uzgodnić warunki, zgodnie z którymi będą pokrywać takie zobowiązanie.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2017/1325

z dnia 17 lipca 2017 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającą decyzję 2011/137/WPZiB ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2016/44 z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 204/2011 ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 6 lutego 2017 r. Rada stwierdziła, że przemyt imigrantów oraz handel ludźmi przyczyniają się do destabilizacji sytuacji politycznej i stanu bezpieczeństwa w Libii.
- (2) W dniu 17 lipca 2017 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2017/1338 ⁽³⁾, która stosuje ograniczenia wywozowe w odniesieniu do określonych towarów wywożonych do Libii, które mogłyby zostać wykorzystane do przemytu migrantów oraz handlu ludźmi.
- (3) Do wdrożenia tych środków konieczne jest podjęcie działań regulacyjnych na poziomie Unii, w szczególności w celu zapewnienia ich jednolitego stosowania przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2016/44,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2016/44 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się art. w brzmieniu:

„Artykuł 2a

1. Wymagane jest uprzednie zezwolenie na:

- a) sprzedaż, dostawę, przekazanie lub wywóz, bezpośrednio lub pośrednio, towarów określonych w załączniku VII – niezależnie od tego, czy te towary pochodzą z Unii – na rzecz osób, podmiotów lub organów w Libii lub do użytku w tym państwie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 206 z 1.8.2015, s. 34.

⁽²⁾ Dz.U. L 12 z 19.1.2016, s. 1.

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/1338 z dnia 17 lipca 2017 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (zob. s. 49 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- b) udzielanie pomocy technicznej lub świadczenie usług pośrednictwa związanych z towarami określonymi w załączniku VII lub związanych z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i używaniem takich towarów, bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz osób, podmiotów lub organów w Libii lub do użytku w tym państwie;
- c) zapewnianie, bezpośrednio lub pośrednio, finansowania lub pomocy finansowej związanej z towarami określonymi w załączniku VII, w tym w szczególności udzielanie dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych, na potrzeby wszelkiej sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu takich produktów, lub na potrzeby wszelkiego udzielania związanej z tym pomocy technicznej lub świadczenia związanych z tym usług pośrednictwa na rzecz osób, podmiotów lub organów w Libii lub do użytku w tym państwie.
2. W załączniku VII wymienia się towary, które mogłyby zostać wykorzystane do przemytu migrantów oraz handlu ludźmi.
3. Ust. 1 nie ma zastosowania do sprzedaży, dostawy, przekazania lub wywozu, bezpośrednio lub pośrednio, towarów określonych w załączniku VII oraz do świadczenia pomocy technicznej, usług pośrednictwa, dostarczania finansowania lub pomocy finansowej w odniesieniu do takich towarów przez organy państw członkowskich na rzecz rządu Libii.
4. Właściwy organ, którego to dotyczy, nie udziela zezwoleń, o których mowa w ust. 1, jeśli istnieją uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że towary te zostałyby wykorzystane do celów przemytu migrantów oraz handlu ludźmi.
5. Jeżeli właściwy organ wymieniony w załączniku IV odmawia udzielenia zezwolenia lub unieważnia, zawiesza, znacząco zmienia lub cofa zezwolenie zgodnie z niniejszym artykułem, odnośne państwo członkowskie powiadamia o tym pozostałe państwa członkowskie i Komisję oraz przekazuje im stosowne informacje.”;

2) w art. 20 dodaje się literę w brzmieniu:

- „c) zmiany załącznika VII w celu doprecyzowania lub dostosowania wykazu wymienionych towarów, które mogłyby zostać wykorzystane do przemytu migrantów oraz handlu ludźmi, lub do aktualizacji kodów nomenklatury pochodzących z Nomenklatury scalonej określonej w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87.”.

Artykuł 2

Tekst zawarty w załączniku do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik VII do rozporządzenia (UE) 2016/44.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2017 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK VII

Towary, o których mowa w art. 2a, które mogłyby zostać wykorzystane do przemytu migrantów oraz handlu ludźmi

NOTA WYJAŚNIAJĄCA

Kody nomenklatury pochodzą z Nomenklatury scalonej (CN) zdefiniowanej w art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej i są określone w załączniku I do tego rozporządzenia; są to kody obowiązujące w momencie publikacji niniejszego rozporządzenia, odpowiednio zmienione przez kolejne akty prawne.

	Kod CN	Opis
	8407 21	spalinowe silniki przyczepne do napędu jednostek pływających (z zapłonem iskrowym)
Ex	8408 10	spalinowe silniki przyczepne do napędu jednostek pływających (z zapłonem samoczynnym)
Ex	8501 31	elektryczne silniki przyczepne do napędu jednostek pływających, o mocy wyjściowej nieprzekraczającej 750 W
Ex	8501 32	elektryczne silniki przyczepne do napędu jednostek pływających, o mocy wyjściowej przekraczającej 750 W, ale nieprzekraczającej 75 kW
Ex	8903 10	łódzie nadmuchiwane, wypoczynkowe lub sportowe
Ex	8903 99	motorówki z silnikiem przyczepnym”

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2017/1326**z dnia 17 lipca 2017 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1183/2005 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady (UE) 2017/1340 z dnia 17 lipca 2017 r. zmieniającą decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 ⁽²⁾ nadaje skuteczność decyzji 2010/788/WPZiB ⁽³⁾ i przewiduje pewne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga, obejmujące zamrożenie ich aktywów.
- (2) Rezolucja Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) nr 2360 (2017) z dnia 21 czerwca 2017 r. zmieniła kryteria wskazywania osób i podmiotów, które mają zostać objęte środkami ograniczającymi określonymi w pkt 9 i 11 rezolucji RB ONZ nr 1807 (2008). Decyzja (UE) 2017/1340 nadaje skuteczność rezolucji RB ONZ nr 2360 (2017).
- (3) Decyzja (UE) 2017/1340 wchodzi w zakres Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zatem do nadania jej skutku konieczne jest podjęcie działań regulacyjnych na poziomie Unii, w szczególności w celu zapewnienia jednolitego stosowania tej decyzji przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1183/2005,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 2a ust. 1 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 otrzymuje brzmienie:

„i) planowanie ataków na personel MONUSCO lub ONZ, w tym na członków grupy ekspertów, kierowanie takimi atakami, sponsorowanie ich lub udział w nich;”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2017 r.

W imieniu Rady

F. MOGHERINI

Przewodniczący

⁽¹⁾ Zob. s. 55 niniejszego Dziennika Urzędowego.⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. L 193 z 23.7.2005, s. 1).⁽³⁾ Decyzja Rady 2010/788/WPZiB z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga i uchylenia wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB (Dz.U. L 336 z 21.12.2010, s. 30).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2017/1327**z dnia 17 lipca 2017 r.****wykonujące rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 442/2011 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 stycznia 2012 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 36/2012.
- (2) Zważywszy na powagę sytuacji w Syrii, w szczególności na fakt, że syryjski reżim wykorzystuje broń chemiczną i bierze udział w jej rozprzestrzenianiu, do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku II do decyzji 2013/36/WPZiB należy dodać 16 osób.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2017 r.

W imieniu Rady

F. MOGHERINI

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 16 z 19.1.2012, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Następujące osoby zostają dodane do wykazu zawartego w części A (Osoby) załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012:

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
„242.	Samir Dabul (alias Samir Daaboul)	Data urodzenia: 4 września 1965 r. Funkcja: generał brygady	Posiada stopień generała brygady; pełni służbę od maja 2011 r. Jako starszy rangą oficer odpowiada za brutalne represje wobec ludności cywilnej, ma także udział w przechowywaniu i rozmieszczaniu broni chemicznej. Jest także powiązany z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017
243.	Ali Wanus (alias Ali Wannous) (علي وانوس)	Data urodzenia: 5 lutego 1964 r. Funkcja: generał brygady	Posiada stopień generała brygady; pełni służbę od maja 2011 r. Jako starszy rangą oficer odpowiada za brutalne represje wobec ludności cywilnej, ma także udział w przechowywaniu i rozmieszczaniu broni chemicznej. Jest także powiązany z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017
244.	Yasin Ahmad Dahi (alias Yasin Dahi; Yasin Dhahi) (ضاحي ياسين)	Data urodzenia: 1960 r. Funkcja: generał brygady	Oficer Syryjskich Sił Zbrojnych w stopniu generała brygady, pełniący służbę od maja 2011 r.. Starszy rangą oficer w dyrekcji wywiadu wojskowego Syryjskich Sił Zbrojnych. Były szef oddziału 235 wywiadu wojskowego w Damaszku oraz wywiadu wojskowego w Homs. Jako starszy rangą oficer jest odpowiedzialny za brutalne represje wobec ludności cywilnej.	18.7.2017
245.	Muhammad Yousef Hasouri (alias Mohammad Yousef Hasouri; Mohammed Yousef Hasouri) (محمد يوسف حاصوري)	Funkcja: generał brygady	Generał brygady Muhammad Hasouri jest starszym rangą oficerem syryjskich sił powietrznych; pełni służbę od maja 2011 r. Piastuje stanowisko szefa sztabu 50. brygady sił powietrznych i zastępcy dowódcy bazy lotniczej al-Szajrat. Generał brygady Muhammad Hasouri działa w sektorze rozprzestrzeniania broni chemicznej. Jako starszy rangą oficer jest odpowiedzialny za brutalne represje wobec ludności cywilnej w Syrii.	18.7.2017
246.	Malik Hasan (alias Malek Hassan) (مالك حسن)	Funkcja: generał dywizji	Posiada stopień generała dywizji, jest starszym rangą oficerem i dowódcą 22. dywizji syryjskich sił powietrznych, pełni służbę od maja 2011 r. Jako starszy rangą oficer syryjskich sił powietrznych i dowódca 22. dywizji odpowiada za brutalne represje wobec ludności cywilnej w Syrii, w tym użycie broni chemicznej przez samoloty wylatujące z baz lotniczych znajdujących się pod kontrolą 22. dywizji – również za atak na miejscowość Tallmannis, który według doniesień wspólnego mechanizmu śledczego utworzonego przez ONZ przeprowadzono przy użyciu reżimowych śmigłowców stacjonujących na lotnisku w Hamie.	18.7.2017

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
247.	Jayyiz Rayyan Al-Musa (alias Jaez Sawada al-Hammoud al-Mousa; Jayez al-Hammoud al-Moussa) (الموسى الحمود جاييز)	Funkcja: generał dywizji	Gubernator okręgu al-Hasaka, mianowany przez Baszara al-Assada; jest on także powiązany z Baszarem al-Assadem. Posiada stopień generała dywizji, jest starszym rangą oficerem i byłym szefem sztabu syryjskich sił powietrznych. Jako starszy rangą oficer syryjskich sił powietrznych jest odpowiedzialny za brutalne represje wobec ludności cywilnej w Syrii, także za ataki z użyciem broni chemicznej przeprowadzone przez reżim syryjski w czasie jego kadencji jako szefa sztabu syryjskich sił powietrznych, co potwierdzono w sprawozdaniu wspólnego mechanizmu śledczego utworzonego przez ONZ.	18.7.2017
248.	Mayzar 'Abdu Sawan (alias Meezar Sawan) (ميزار عبد الصوان)	Funkcja: generał dywizji	Posiada stopień generała dywizji, jest starszym rangą oficerem i dowódcą 20. dywizji syryjskich sił powietrznych, pełni służbę od maja 2011 r. Jako starszy rangą oficer syryjskich sił powietrznych jest odpowiedzialny za brutalne represje wobec ludności cywilnej, także za ataki na obszary zamieszkane przez ludność cywilną przeprowadzone z użyciem samolotów wylatujących z baz lotniczych będących pod kontrolą 20. dywizji.	18.7.2017
249.	Isam Zahr Al-Din (alias Isam Zuhair al-Din; Isam Zohruddin; Issam Zahraddin; Issam Zahreddine; Essam Zahraddin) (الدين زهر عصام)	Funkcja: generał brygady	Posiada stopień generała brygady, jest starszym rangą oficerem Gwardii Republikańskiej; pełniący służbę od maja 2011 r. Jako starszy rangą oficer odpowiada za brutalne represje wobec ludności cywilnej, w tym za obłężenie miejscowości Baba Amr w lutym 2012 r.	18.7.2017
250.	Mohammad Safwan Katan (alias Mohammad Safwan Qattan) (محمد صفوان قطان)		Mohammad Safwan Katan jest inżynierem w syryjskim Ośrodku Badań Naukowych, podmiotem umieszczonym w wykazie. Ma udział w rozprzestrzenianiu i przenoszeniu broni chemicznej. Mohammad Safwan Katan miał udział w konstruowaniu bomb beczkowych, których używano przeciw ludności cywilnej w Syrii. Jest powiązany z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017
251.	Mohammad Ziad Ghritawi (alias Mohammad Ziad Ghaywati) (غريواتي محمد زياد)		Mohammad Ziad Ghritawi jest inżynierem w syryjskim Ośrodku Badań Naukowych. Ma udział w rozprzestrzenianiu i przenoszeniu broni chemicznej. Mohammad Ziad Ghritawi miał udział w konstruowaniu bomb beczkowych, których używano przeciw ludności cywilnej w Syrii. Jest powiązany z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
252.	Mohammad Darar Khaludi (alias Mohammad Darar Khloudi) (محمد ضرار خلودي)		Mohammad Darar Khaludi jest inżynierem w syryjskim Ośrodku Badań Naukowych. Ma udział w rozprzestrzenianiu i przenoszeniu broni chemicznej. Mohammad Darar Khaludi miał udział w konstruowaniu bomb beczkowych, których używano przeciw ludności cywilnej w Syrii. Jest także powiązany z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017
253.	Khaled Sawan (صوان خالد)		Dr Khaled Sawan jest inżynierem w syryjskim Ośrodku Badań Naukowych; ma udział w rozprzestrzenianiu i przenoszeniu broni chemicznej. Miał udział w konstruowaniu bomb beczkowych, których używano przeciw ludności cywilnej w Syrii. Jest powiązany z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017
254.	Raymond Rizq (alias Raymond Rizk) (رزق ريمون)		Raymond Rizq jest inżynierem w syryjskim Ośrodku Badań Naukowych; ma udział w rozprzestrzenianiu i przenoszeniu broni chemicznej. Miał udział w konstruowaniu bomb beczkowych, których używano przeciw ludności cywilnej w Syrii. Jest powiązany z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017
255.	Fawwaz El-Atou (alias Fawaz Al Atto) (فواز الاطو)		Fawwaz El-Atou jest technikiem laboratoryjnym w syryjskim Ośrodku Badań Naukowych; ma udział w rozprzestrzenianiu i przenoszeniu broni chemicznej. Fawwaz El-Atou miał udział w konstruowaniu bomb beczkowych, których używano przeciw ludności cywilnej w Syrii. Jest powiązany z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017
256.	Fayez Asi (alias Fayez al-Asi) (فايز أسي)		Fayez Asi jest technikiem laboratoryjnym w syryjskim Ośrodku Badań Naukowych; ma udział w rozprzestrzenianiu i przenoszeniu broni chemicznej. Miał udział w konstruowaniu bomb beczkowych, których używano przeciw ludności cywilnej w Syrii. Jest powiązany z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017
257.	Hala Sirhan (alias Halah Sirhan) (هالة سرحان)	Data urodzenia: 5 stycznia 1953 r. Funkcja: dr	Dr Hala Sirhan współpracuje z syryjskim wywiadem wojskowym w Ośrodku Badań Naukowych. Działała w Instytucie 3000, który ma udział w rozprzestrzenianiu broni chemicznej. Jest także powiązana z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/1328**z dnia 17 lipca 2017 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 642/2010 w sprawie zasad stosowania (należności celne przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 178 w związku z art. 180,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 642/2010 ⁽²⁾ ustanowiono przepisy dotyczące obliczania i ustalania należności celnych przywozowych na niektóre produkty. W przypadku pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum i kukurydzy należność celna przywozowa może zależeć od różnicy między rzeczywistą jakością produktu przywożonego a jakością produktu wskazanego w pozwoleniu na przywóz. W tym celu urząd celny przeprowadza analizę jakościową w oparciu o reprezentatywne próbki oraz składane są zabezpieczenia dodatkowe.
- (2) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1237 ⁽³⁾ określa przypadki, w których wymagane jest pozwolenie na przywóz. Pozwolenie nie jest już wymagane dla produktów sektora zbóż, gdy są one zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu na warunkach innych niż dla kontyngentów taryfowych. W związku z tym wymóg dotyczący zabezpieczenia, jakie należy złożyć w odniesieniu do pozwolenia na przywóz produktów, o których mowa w art. 12 lit. a) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1342/2003 ⁽⁴⁾, został skreślony.
- (3) Art. 2 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 642/2010 przewiduje zmniejszenie należności celnej przywozowej dla niektórych portów wyładunku, w odniesieniu do których organy celne wydają świadectwo zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku I do tego rozporządzenia. Wzór ten w dalszym ciągu zawiera odniesienie do numeru pozwolenia na przywóz jako dodatkowej informacji dotyczącej samego pozwolenia na przywóz. Ponadto w celu uniknięcia niejasności należy zastąpić termin „świadectwo” terminem „dokument”.
- (4) Art. 3 ust. 4 oraz art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010 przewidują zabezpieczenie dodatkowe, chyba że do pozwolenia na przywóz dołączone są określone świadectwa zgodności. W artykułach tych oraz w art. 7 ust. 4 odniesienia do wyrażenia „pozwolenie na przywóz” lub do zabezpieczenia z nim związanego powinny zostać skreślone lub zastąpione odniesieniami do zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu. Jednocześnie należy zastąpić wyrażenie „zabezpieczenie dodatkowe” bardziej odpowiednim terminem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności celne przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 187 z 21.7.2010, s. 5).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1237 z dnia 18 maja 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasad stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zasad dotyczących zwalniania i przypadku zabezpieczeń złożonych w odniesieniu do takich pozwoleń, zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001, (WE) nr 1342/2003, (WE) nr 2336/2003, (WE) nr 951/2006, (WE) nr 341/2007 i (WE) nr 382/2008 oraz uchylające rozporządzenia Komisji (WE) nr 2390/98, (WE) nr 1345/2005, (WE) nr 376/2008 i (WE) nr 507/2008 (Dz.U. L 206 z 30.7.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1342/2003 z dnia 28 lipca 2003 r. ustalające specjalne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz zbóż i ryżu (Dz.U. L 189 z 29.7.2003, s. 12).

- (5) W interesie jasności i pewności prawa należy zastąpić odniesienia do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽¹⁾, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 ⁽²⁾ oraz rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽³⁾ odniesieniami do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽⁴⁾ i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽⁵⁾.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 642/2010.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 642/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Stawki należności celnych taryfy celnej, o których mowa w ust. 1, to stawki obowiązujące w chwili określonej w art. 172 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).”;

- 2) art. 2 ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Organy celne w porcie wyładunku wydają dokument zgodnie ze wzorem podanym w załączniku I, poświadczający ilość każdego wyładowanego towaru. W celu przyznania obniżki należności określonej w akapicie pierwszym dokument ten towarzyszy towarom do czasu zakończenia formalności celnych przywozowych.”;

- 3) art. 3 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Przepisy art. 254 ust. 1, 4 i 5 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 dotyczące przeznaczenia towarów mają zastosowanie.

4. Niezależnie od przepisów art. 211 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 952/2013 importer składa u właściwych organów szczególne zabezpieczenie w wysokości 24 EUR za tonę, w przypadku kukurydzy rogowatej, chyba że do zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu dołączone jest świadectwo zgodności wydane przez argentyńską Servicio Nacional de Sanidad y Calidad Agroalimentaria (Senasa), zgodnie z art. 7 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) niniejszego rozporządzenia.

Jednakże jeżeli należność mająca zastosowanie w dniu przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu jest niższa niż 24 EUR za tonę kukurydzy, zabezpieczenie jest równe wysokości kwoty należności.”;

- 4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. W przypadku pszenicy zwyczajnej wysokiej jakości importer składa u właściwych organów szczególne zabezpieczenie w wysokości 95 EUR za tonę w dniu przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu, chyba że do tego zgłoszenia dołączone jest świadectwo zgodności wydane przez Federal Grain Inspection Service (FGIS) lub przez Canadian Grain Commission (CGC), zgodnie z art. 7 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) lub c).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny) (Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

W przypadku zawieszenia należności celnych przywozowych w odniesieniu do wszystkich kategorii jakości pszenicy zwykłej na podstawie art. 219 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 (*) nie wymaga się, aby szczególne zabezpieczenie obejmowało cały okres, na jaki należności są zawieszone.

2. W przypadku pszenicy durum importer składa u właściwych organów szczególne zabezpieczenie w dniu przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu, chyba że do tego zgłoszenia dołączone jest świadectwo zgodności wydane przez Federal Grain Inspection Service (FGIS) lub przez Canadian Grain Commission (CGC), zgodnie z art. 7 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) lub c).

Kwota szczególnego zabezpieczenia stanowi różnicę według stanu w dniu przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu między najwyższą należnością celną przywozową a tą, którą stosuje się do wskazanej klasy jakości, powiększoną o dodatek w wysokości 5 EUR za tonę. Jeżeli jednak należność celna przywozowa stosowana dla różnych klas jakości pszenicy durum wynosi zero, szczególne zabezpieczenie nie jest wymagane.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).;

5) art. 7 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Następujące świadectwa zgodności są oficjalnie uznawane przez Komisję zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 58 i 59 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 (*):

- a) świadectwa wydane przez Servicio Nacional de Sanidad y Calidad Agroalimentaria (Senasa) z Argentyny dla kukurydzy rogowatej;
- b) świadectwa wydane przez Federal Grains Inspection Service (FGIS) ze Stanów Zjednoczonych Ameryki dla pszenicy zwykłej wysokiej jakości i pszenicy durum wysokiej jakości;
- c) świadectwa wydane przez Canadian Grain Commission (CGC) z Kanady dla pszenicy zwykłej wysokiej jakości i pszenicy durum wysokiej jakości.

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).;

6) art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli wyniki analizy wykażą, że przywożona pszenica zwykła wysokiej jakości, pszenica durum i kukurydza rogowata należą do niższego standardu jakości niż podany w zgłoszeniu o dopuszczenie do swobodnego obrotu, importer płaci różnicę między należnością celną przywozową stosowaną w odniesieniu do produktu wskazanego w zgłoszeniu, a tą stosowaną w odniesieniu do produktu faktycznie przywożonego. W takim przypadku szczególne zabezpieczenie, o którym mowa w art. 3 ust. 4 oraz art. 6 ust. 1 i 2, jest zwolnione, z wyjątkiem uzupełnienia w wysokości 5 EUR przewidzianego w art. 6 ust. 2 akapit drugi.

Jeżeli różnica określona w pierwszym akapicie nie zostanie wpłacona w okresie jednego miesiąca, szczególne zabezpieczenie przewidziane w art. 3 ust. 4 oraz w art. 6 ust. 1 i 2 ulega przepadkowi.”;

7) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Wzór, o którym mowa w art. 2 ust. 4

Towar wyładowany (kod CN oraz, dla pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum i kukurydzy, jakość zgłoszona zgodnie z art. 5):

Ilość wyładowana (w kilogramach):”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/1329**z dnia 17 lipca 2017 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 32/2000 w odniesieniu do warunków stosowania unijnego kontyngentu taryfowego przyjętego w ramach GATT na przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, przyznanego Stanom Zjednoczonym Ameryki**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 32/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi przyjętymi w ramach GATT oraz niektórymi innymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi i ustanawiające szczegółowe zasady dostosowywania kontyngentów i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1808/95 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. b) tiret pierwsze,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W wyniku porozumienia między Unią a Stanami Zjednoczonymi Ameryki zawartego na mocy decyzji Rady 2013/125/UE ⁽²⁾, rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 624/2013 ⁽³⁾ zmieniono załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 32/2000 ze skutkiem od dnia 1 lipca 2013 r., aby otworzyć nowy kontyngent taryfowy w wysokości 1 550 ton, przyjęty w ramach GATT w odniesieniu do przywozu do Unii przetworów spożywczych, gdzie indziej niewymienionych ani niewłączonych, objętych kodem CN 2106 90 98, pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.
- (2) Ponieważ kontyngenty taryfowe określone dla danego kraju są przyznawane na podstawie pochodzenia towarów, uznano za stosowne wprowadzenie do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 32/2000 obowiązku przedstawienia świadectwa pochodzenia, zgodnie z mającym zastosowanie prawodawstwem Unii dotyczącym niepreferencyjnego pochodzenia, gdy zgłoszenie do dopuszczenia do obrotu dokonywane jest w odniesieniu do przetworów spożywczych, które mają być objęte nowym kontyngentem taryfowym.
- (3) W piśmie z dnia 26 kwietnia 2016 r. Stany Zjednoczone Ameryki zwróciły się jednak o zniesienie tego obowiązku. W piśmie tym wyjaśniono, że produkty objęte kontyngentem taryfowym są wywożone z terenu całych Stanów Zjednoczonych i mimo że zadanie wydawania świadectw pochodzenia jest zdecentralizowane, wymóg posiadania zasobów niezbędnych do funkcjonowania takiego systemu certyfikacji w wersji papierowej sprawia, że zadanie to jest nadmiernie uciążliwe.
- (4) W odniesieniu do ryzyka, że produkty niepochodzące ze Stanów Zjednoczonych mogą być przywożone w ramach kontyngentu taryfowego, jeżeli przedmiotowy obowiązek zostanie zniesiony, w art. 61 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ⁽⁴⁾ umożliwia się organom celnym żądanie od zgłaszającego udowodnienia pochodzenia towarów za pomocą środków dowodowych innych niż świadectwo pochodzenia, zgodnie z art. 57, 58 i 59 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽⁵⁾. Prawidłowe stosowanie przepisów może zatem zostać zapewnione nawet w przypadku zniesienia obowiązku dostarczenia świadectwa pochodzenia w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla eksporterów.
- (5) W związku z powyższym, biorąc pod uwagę te wyjątkowe okoliczności, należy zezwolić importerom tych produktów na korzystanie z kontyngentu taryfowego bez konieczności przedstawienia świadectwa pochodzenia.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 32/2000.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 5 z 8.1.2000, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2013/125/UE z dnia 25 lutego 2013 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r., odnoszącego się do zmian koncesji zawartych w listach koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej (Dz.U. L 69 z 13.3.2013, s. 4).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 624/2013 z dnia 27 czerwca 2013 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 32/2000 w odniesieniu do nowego unijnego kontyngentu taryfowego przyjętego w ramach GATT na przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, przyznanego Stanom Zjednoczonym Ameryki (Dz.U. L 177 z 28.6.2013, s. 21).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 32/2000 w wierszu dla numeru porządkowego 09.0096, w kolumnie zatytułowanej „Stawka celna (%)” usuwa się przypis o treści „Korzystanie z kontyngentu taryfowego uzależnione jest od przedstawienia, zgodnie z art. 55–65 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, świadectwa pochodzenia wystawionego przez właściwe organy Stanów Zjednoczonych Ameryki”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/1330**z dnia 17 lipca 2017 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 329/2007 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 329/2007 z dnia 27 marca 2007 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 1 lit. d) i e),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 329/2007 wymienione są osoby, podmioty i organy wyznaczone przez Komitet Sankcji lub Radę Bezpieczeństwa ONZ, objęte zamrożeniem funduszy i zasobów gospodarczych na mocy tego rozporządzenia.
- (2) W załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 329/2007 wymienione są osoby, podmioty i organy niewymienione w załączniku IV, których dotyczy, po ich wskazaniu przez Radę, zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych na mocy tego rozporządzenia.
- (3) W dniu 5 czerwca 2017 r. Komitet Sankcji zmienił wpisy dotyczące dwóch podmiotów objętych środkami ograniczającymi.
- (4) W dniu 2 czerwca 2017 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję 2356 (2017), na mocy której do wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi dodano 14 osób fizycznych i cztery podmioty. Te osoby i podmioty zostały dodane do załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 329/2007 na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/970 ⁽²⁾. Niektóre z tych osób i podmiotów należy zatem skreślić z załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 329/2007, ponieważ są one teraz uwzględnione w załączniku IV.
- (5) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić załącznik IV i załącznik V,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach IV i V do rozporządzenia (WE) nr 329/2007 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikami I i II do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2017 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 29.3.2007, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/970 z dnia 8 czerwca 2017 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 329/2007 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 129).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 329/2007, w tytule „B. Osoby prawne, podmioty i organy” wprowadza się następujące zmiany:

- 1) wpis: „8) Namchongang Trading Corporation (aka a) NCG, b) Namchongang Trading, c) Nam Chon Gang Corporation, d) Nomchongang Trading Co., e) Nam Chong Gan Trading Corporation f) Namhung Trading Corporation). Inne informacje: a) spółka z siedzibą w Phenianie w KRLD; b) Namchongang jest północnokoreańską spółką handlową podległą Generalnemu Biuru Energii Atomowej. Spółka Namchongang brała udział w zakupie pochodzących z Japonii pomp próżniowych, które wykryto w północnokoreańskim obiekcie jądrowym, oraz w dostawach związanych z bronią jądrową z udziałem obywatela Niemiec. Ponadto spółka ta od późnych lat 90. była zaangażowana w zakup rur z aluminium i innego sprzętu szczególnie przydatnego w programie wzbogacania uranu. Przedstawicielem spółki jest były dyplomata, który reprezentował Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną w Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej w trakcie inspekcji obiektów jądrowych w Jongbjon w 2007 r. Działalność spółki Namchongang związana z rozprzestrzenianiem broni jądrowej budzi poważny niepokój w kontekście przeszłości Korei Północnej, jeśli chodzi o rozprzestrzenienie broni jądrowej. Data wyznaczenia: 16.7.2009.”

otrzymuje brzmienie:

„8) Namchongang Trading Corporation (aka NCG; NAMCHONGANG TRADING; NAM CHON GANG CORPORATION; NOMCHONGANG TRADING CO.; NAM CHONG GAN TRADING CORPORATION; Namhung Trading Corporation; Korea Daeryonggang Trading Corporation; Korea Tearyonggang Trading Corporation); a) spółka z siedzibą w Pjongjang w Korei Północnej; Sengujadong 11-2/(lub Kwangbok-dong), Mangyongdae District, Pjongjang, Korea Północna; b) Namchongang jest północnokoreańską spółką handlową podległą Generalnemu Biuru Energii Atomowej. Spółka Namchongang brała udział w zakupie pochodzących z Japonii pomp próżniowych, które wykryto w północnokoreańskim obiekcie jądrowym, oraz w dostawach związanych z bronią jądrową z udziałem obywatela Niemiec. Ponadto spółka ta od późnych lat 90. była zaangażowana w zakup rur z aluminium i innego sprzętu szczególnie przydatnego w programie wzbogacania uranu. Przedstawicielem spółki jest były dyplomata, który reprezentował Koreę Północną w Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) w trakcie inspekcji obiektów jądrowych w Jongbjon w 2007 r. Działalność spółki Namchongang związana z rozprzestrzenianiem broni jądrowej budzi poważny niepokój w kontekście przeszłości Korei Północnej, jeśli chodzi o rozprzestrzenienie broni jądrowej. Numery telefonu: +850-2-18111, 18222 (wewn. 8573). Numer faksu: +850-2-381-4687. Data wyznaczenia: 16.7.2009.”;

- 2) wpis: „10) Green Pine Associated Corporation (inne nazwy a) CHO'NGSONG UNITED TRADING COMPANY; b) CHONGSONG YONHAP; c) CH'O'NGSONG YO'NHAP; d) CHOSUN CHAWO'N KAEBAL T'UJA HOESA; e) JINDALLAE; f) KU'MHAERYONG COMPANY LTD; g) NATURAL RESOURCES DEVELOPMENT AND INVESTMENT CORPORATION; h) SAEINGP'IL COMPANY). Adres: a) c/o Reconnaissance General Bureau Headquarters, Hyongjesan-Guyok, Pjongjang, Korea Północna, b) Nungrado, Pjongjang, KRLD. Inne informacje: Green Pine Associated Corporation („Green Pine”) przejęło wiele gałęzi działalności przedsiębiorstwa Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID). KOMID umieszczono w wykazie na mocy decyzji Komitetu w kwietniu 2009 roku; jest to najważniejsze północnokoreańskie przedsiębiorstwo handlujące bronią i największy eksporter towarów i sprzętu związanego z raketowymi pociskami balistycznymi i bronią konwencjonalną. Green Pine odpowiada również za mniej więcej połowę ilości broni i materiałów pokrewnych eksportowanych przez KRLD. Na podmiot ten nałożono sankcje za wywóz broni lub materiałów pokrewnych z Korei Północnej. Green Pine specjalizuje się w produkcji okrętów i uzbrojenia dla marynarki wojennej, np. łodzi podwodnych, łodzi wojskowych i systemów raketowych; podmiot ten dostarczał torpedy i pomoc techniczną irańskim przedsiębiorstwom związanym z obronnością. Data wskazania: 2.5.2012.”

otrzymuje brzmienie:

„10) Green Pine Associated Corporation (aka Cho'ngsong United Trading Company; Chongsong Yonhap; Ch'o'ngsong Yo'nhap; Chosun Chawo'n Kaebal T'uja Hoesa; Jindallae; Ku'm- haeryong Company LTD; Natural Resources Development and Investment Corporation; Saeingp'il Company; National Resources Development and Investment Corporation; Saeng Pil Trading Corporation). Adres: a) c/o Reconnaissance General Bureau Headquarters, Hyongjesan-Guyok, Pjongjang, Korea Północna; b) Nungrado, Pjongjang, KRLD; c) Rakrang No. 1 Rakrang District Pyongyang Korea, Chilgol-1 dong, Mangyongdae District, Pjongjang, Korea Północna. Inne informacje: Green Pine Associated Corporation („Green Pine”) przejęło wiele gałęzi działalności przedsiębiorstwa Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID). KOMID umieszczono w wykazie na mocy decyzji Komitetu Sankcji w kwietniu 2009 roku; jest to najważniejsze północnokoreańskie przedsiębiorstwo handlujące bronią i największy eksporter towarów i sprzętu związanego z raketowymi pociskami balistycznymi i bronią konwencjonalną. Green Pine odpowiada również za mniej więcej połowę ilości broni i materiałów pokrewnych eksportowanych przez KRLD. Green Pine zostało objęte sankcjami w związku z eksportem broni lub powiązanego sprzętu z KRLD. Green Pine specjalizuje się w produkcji okrętów i uzbrojenia dla marynarki wojennej, np. łodzi podwodnych, łodzi wojskowych i systemów raketowych; podmiot ten dostarczał torpedy i pomoc techniczną irańskim przedsiębiorstwom związanym z obronnością. Numer telefonu: +850-2-18111(wewn. 8327). Numer faksu: +850-2-3814685 i +850-2-3813372. Adresy e-mail: pac@silibank.com i kndic@co.chesin.com. Data wyznaczenia: 2.5.2012.”;

- 3) wpis: „46) Strategic Rocket Force of the Korean People's Army (alias Strategic Rocket Force; Strategic Rocket Force Command of KPA). Adres: Pjongjang, KRLD. Inne informacje: Strategiczne Siły Rakietowe Koreańskiej Armii Ludowej zajmują się wszystkimi północnokoreańskimi programami pocisków balistycznych i odpowiadają za wyrzucanie pocisków SCUD i NODONG.”

otrzymuje brzmienie:

- „46) Strategic Rocket Force of the Korean People's Army (alias Strategic Rocket Force; Strategic Rocket Force Command of KPA; Strategic Force; Strategic Forces). Adres: Pjongjang, KRLD. Inne informacje: Strategic Rocket Force of the Korean People's Army (Strategiczne Siły Rakietowe Koreańskiej Armii Ludowej) zajmują się wszystkimi północnokoreańskimi programami rakietowych pocisków balistycznych i odpowiadają za wyrzucanie pocisków SCUD i NODONG. Data wyznaczenia: 2.6.2017.”
-

ZAŁĄCZNIK

W załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 329/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule „A. Wykaz osób, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. a)” skreśla się następujące wpisy:

„11. PAK To-Chun” oraz

„9. PAEK Se-bong”;

2) w tytule „B. Wykaz osób, podmiotów i organów, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. a)” skreśla się następujący wpis:

„17. Strategic Rocket Forces (Strategiczne Siły Rakietowe)”.

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/1331

z dnia 4 lipca 2017 r.

zmieniająca decyzję (UE) 2015/435 w sprawie uruchomienia marginesu na nieprzewidziane wydatki

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 14 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 13 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ⁽²⁾ ustanowiono margines na nieprzewidziane wydatki w wysokości nieprzekraczającej 0,03 % dochodu narodowego brutto Unii.
- (2) Zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1311/2013 Komisja obliczyła bezwzględną kwotę marginesu na nieprzewidziane wydatki na 2014 r. ⁽³⁾.
- (3) Na mocy decyzji (UE) 2015/435 ⁽⁴⁾ Parlament Europejski i Rada uruchomiły margines na nieprzewidziane wydatki w celu udostępnienia dodatkowych środków na płatności w 2014 r., które mają być skompensowane w latach 2018–2020.
- (4) Zgodnie ze średnioterminową prognozą dotyczącą płatności przedstawioną w kontekście przeglądu śródkre-sowego, w latach 2018–2020 należy spodziewać się presji na pułapy rocznych płatności.
- (5) Projekt budżetu na 2017 r. wykazuje margines poniżej pułapu płatności w wysokości 9,6 mld EUR, który pozwala na kompensację pełnej kwoty uruchomionej w 2014 r.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (UE) 2015/435,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (UE) 2015/435 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

W budżecie ogólnym Unii Europejskiej na rok budżetowy 2014 uruchamia się margines na nieprzewidziane wydatki, aby udostępnić kwotę 2 818 233 715 EUR w środkach na płatności poza pułapem płatności wieloletnich ram finansowych.”;

⁽¹⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

⁽³⁾ Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie dostosowania technicznego ram finansowych na 2014 r. stosownie do zmian DNB (COM(2013) 928).

⁽⁴⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/435 z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie uruchomienia marginesu na nieprzewi-dziane wydatki (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 4).

(2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Kwota 2 818 233 715 EUR jest kompensowana w marginesie w ramach pułapu płatności na 2017 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 4 lipca 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. MAASIKAS

Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2017/1332**z dnia 11 lipca 2017 r.****zmieniająca w odniesieniu do Związku Komorów decyzję wykonawczą 2014/170/UE ustanawiającą wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. WPROWADZENIE I PROCEDURA

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie połowów NNN”) ustanowiono unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (zwanym dalej „połowami NNN”) oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (2) W rozdziale VI rozporządzenia w sprawie połowów NNN ustanowiono procedury dotyczące uznawania państw trzecich za niewspółpracujące, działań podejmowanych w odniesieniu do państw uznanych za niewspółpracujące państwa trzecie, sporządzania wykazu niewspółpracujących państw trzecich, usunięcia z wykazu niewspółpracujących państw trzecich, publicznego dostępu do wykazu niewspółpracujących państw trzecich i środków nadzwyczajnych.
- (3) W dniu 24 marca 2014 r. Rada przyjęła decyzję wykonawczą 2014/170/UE ⁽²⁾, która ustanowiła wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN zgodnie z rozporządzeniem w sprawie połowów NNN.
- (4) Zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powiadomiła, decyzją z dnia 1 października 2015 r. (zwaną dalej „decyzją z dnia 1 października 2015 r.”) ⁽³⁾, Związek Komorów (zwany dalej „Komorami”) o możliwości uznania go za państwo, które Komisja uważa za niewspółpracujące państwo trzecie.
- (5) W decyzji z dnia 1 października 2015 r. Komisja uwzględniła informacje dotyczące najważniejszych faktów oraz analizy, które stanowiły podstawę możliwości takiego uznania.
- (6) O decyzji z dnia 1 października 2015 r. powiadomiono Komory, którym przekazano jednocześnie pismo z tego samego dnia zawierające propozycję, aby państwo to wdrożyło we współpracy z Komisją plan działania w celu naprawienia stwierdzonych nieprawidłowości.
- (7) Komisja zwróciła się do Komorów w szczególności o: (i) przyjęcie wszelkich niezbędnych środków na rzecz realizacji działań zawartych w planie działań zaproponowanych przez Komisję; (ii) dokonanie oceny realizacji tych działań; oraz (iii) przesyłanie Komisji co sześć miesięcy szczegółowych sprawozdań, zawierających ocenę realizacji każdego z tych działań w zakresie, między innymi, jego jednostkowej lub ogólnej skuteczności w zapewnieniu, aby system kontroli rybołówstwa był w pełni zgodny z przepisami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2014/170/UE z dnia 24 marca 2014 r. ustanawiająca wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz.U. L 91 z 27.3.2014, s. 43).

⁽³⁾ Decyzja Komisji z dnia 1 października 2015 r. w sprawie powiadomienia państwa trzeciego o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (Dz.U. C 324 z 2.10.2015, s. 6).

- (8) Komory uzyskały możliwość udzielenia pisemnej lub ustnej odpowiedzi na decyzję z dnia 1 października 2015 r., a także odniesienia się do innych istotnych informacji przekazanych przez Komisję, pozwalającą na przedłożenie materiału dowodowego do odparcia zarzutów lub uzupełnienia faktów przywołanych w decyzji z dnia 1 października 2015 r. Komorom zapewniono prawo do zwrócenia się o dodatkowe informacje lub do ich udzielenia.
- (9) W drodze decyzji z dnia 1 października 2015 r. oraz pisma Komisja zainicjowała proces dialogu z Komorami i podkreśliła, że w jej opinii okres sześciu miesięcy jest zasadniczo wystarczający do osiągnięcia porozumienia w tej sprawie.
- (10) Komisja nadal poszukiwała wszelkich informacji, jakie uważała za niezbędne, i poddawała je weryfikacji. Uwagi ustne i pisemne przedłożone przez Komory w następstwie decyzji z dnia 1 października 2015 r. zostały przeanalizowane i wzięte pod uwagę. Komory informowano na bieżąco, ustnie lub pisemnie, o rozważaniach Komisji.
- (11) Komisja uznała jednak, że Komory nie zareagowały w sposób dostateczny na niepokojące kwestie i nieprawidłowości opisane w decyzji z dnia 1 października 2015 r. Ponadto Komisja stwierdziła, że nie wdrożono w pełni środków zaleconych w planie działania. W konsekwencji Komisja przyjęła decyzję wykonawczą (UE) 2017/889 ⁽¹⁾ uznając Komory za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (12) Na podstawie postępowania wyjaśniającego i dialogu przeprowadzonego przez Komisję, w tym wymiany korespondencji i odbytych spotkań, oraz w oparciu o uzasadnienie decyzji z dnia 1 października 2015 r. i decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/889 należy umieścić Komory w wykazie niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (13) Zgodnie z art. 34 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, usuwa państwo trzecie z wykazu niewspółpracujących państw trzecich, jeżeli to państwo trzecie wykaże, że sytuacja stanowiąca podstawę do umieszczenia go w wykazie została naprawiona. Przy podejmowaniu decyzji o usunięciu z wykazu bierze się również pod uwagę, czy dane państwo trzecie podjęło konkretne środki pozwalające uzyskać trwałą poprawę sytuacji.

2. UZNANIE KOMORÓW ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (14) W decyzji z dnia 1 października 2015 r. Komisja zbadała obowiązki Komorów i dokonała oceny przestrzegania przez nie ich zobowiązań międzynarodowych jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego i państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę parametry określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (15) Komisja dokonała przeglądu przestrzegania przez Komory ich zobowiązań zgodnie z ustaleniami zawartymi w decyzji z dnia 1 października 2015 r., uwzględniając informacje przedstawione w odniesieniu do nich przez Komory, zaproponowanym planem działania, a także środkami przyjętymi w celu naprawy sytuacji.
- (16) Główne nieprawidłowości stwierdzone przez Komisję w zaproponowanym planie działania dotyczyły kilku przypadków niewypełnienia obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego, związanych w szczególności z: nieprzyjęciem odpowiednich ram prawnych oraz procedur rejestracji i udzielania zezwoleń; brakiem współpracy i wymiany informacji w obrębie administracji Komorów oraz z państwami trzecimi, na których terytorium prowadzą działalność statki Komorów; brakiem odpowiedniego i skutecznego systemu monitoringu, kontroli i nadzoru; brakiem odstraszającego systemu sankcji. Inne stwierdzone nieprawidłowości odnoszą się ogólnie do przestrzegania zobowiązań międzynarodowych, w tym zaleceń i rezolucji regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem. Stwierdzono również nieprzestrzeganie zaleceń i rezolucji odpowiednich organów, na przykład międzynarodowego planu działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz dobrowolnych wytycznych Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa w sprawie funkcjonowania państwa bandery. Nieprzestrzeganie niewiążących zaleceń i rezolucji wzięto jednak pod uwagę jedynie jako dowody pomocnicze, a nie jako podstawę do uznania za niewspółpracujące państwo trzecie.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/889 z dnia 23 maja 2017 r. w sprawie uznania Związku Komorów za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (Dz.U. L 135 z 24.5.2017, s. 35).

- (17) W decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/889 Komisja uznała Komory za niewspółpracujące państwo trzecie zgodnie z rozporządzeniem w sprawie połowów NNN.
- (18) W kwestii ewentualnych ograniczeń dotyczących Komory jako państwo rozwijające się zauważono, że stopień rozwoju tego państwa może wywierać negatywny wpływ na stopień zaawansowania działalności Komorów w odniesieniu do zarządzania rybołówstwem i jej ogólną skuteczność. Biorąc jednak pod uwagę charakter stwierdzonych nieprawidłowości, których dopuścili się Komory, poziom rozwoju tego państwa nie może całkowicie usprawiedliwiać ani w inny sposób uzasadniać ogólnych wyników działalności Komorów jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu w odniesieniu do rybołówstwa bądź niepodjęcia wystarczających działań służących zapobieganiu połowom NNN, ich powstrzymywaniu i eliminowaniu.
- (19) Biorąc pod uwagę decyzję z dnia 1 października 2015 r. i decyzję wykonawczą (UE) 2017/889 oraz proces dialogu prowadzonego przez Komisję z Komorami i wyniki tego procesu, można stwierdzić, że działania podejmowane przez Komory w świetle ich obowiązków jako państwa bandery są niewystarczające do spełnienia wymogów art. 63, 64, 91, 94, 117 i 118 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza.
- (20) Komory nie wypełniły zatem spoczywających na nich na mocy prawa międzynarodowego obowiązków państwa bandery w zakresie podejmowania działań w celu zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania.

3. SPORZĄDZANIE WYKAZU NIEWSPÓŁPRACUJĄCYCH PAŃSTW TRZECICH

- (21) Z uwagi na wnioski wyciągnięte w odniesieniu do Komorów państwo to należy umieścić zgodnie z art. 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN w wykazie niewspółpracujących państw trzecich, ustanowionym na mocy decyzji wykonawczej 2014/170/UE. Należy zatem odpowiednio zmienić tę decyzję.
- (22) Umieszczenie Komorów w wykazie niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN wiąże się z zastosowaniem środków określonych w art. 38 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. W art. 38 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN ustanowiono zakaz przywozu produktów rybołówstwa złowionych przez statki pływające pod banderą niewspółpracujących państw trzecich. W przypadku Komorów zakazem tym należy objąć wszystkie stada i gatunki, a mianowicie wszystkie produkty rybołówstwa, jak określono w art. 2 pkt 8 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, gdyż brak właściwych środków przyjętych w związku z połowami NNN, które to połowy doprowadziły do uznania Komorów za niewspółpracujące państwo trzecie, nie jest ograniczony do danego stada bądź gatunku.
- (23) Zauważono, że połowy NNN powodują między innymi przetrzebienie zasobów rybnych, niszczenie siedlisk morskich, osłabienie środków ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów morskich, zaburzanie konkurencji, zagrożenie dla bezpieczeństwa żywnościowego, postawienie uczciwych rybaków w niekorzystnej pozycji konkurencyjnej oraz osłabienie społeczności nadbrzeżnych. Ze względu na skalę problemów związanych z połowami NNN za niezbędne uznaje się pilne wdrożenie przez Unię działań w odniesieniu do Komorów jako niewspółpracującego państwa trzeciego. Niniejsza decyzja powinna zatem wejść w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (24) Jeżeli Komory wykażą, że sytuacja stanowiąca podstawę do umieszczenia ich w wykazie została naprawiona, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, usunie Komory z wykazu niewspółpracujących państw trzecich zgodnie z art. 34 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Przy podejmowaniu takiej decyzji o usunięciu z wykazu należy również wziąć pod uwagę, czy Komory wprowadziły konkretne środki pozwalające uzyskać trwałą poprawę sytuacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji wykonawczej 2014/170/UE dodaje się „Związek Komorów”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lipca 2017 r.

W imieniu Rady
T. TÕNISTE
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2017/1333**z dnia 11 lipca 2017 r.****zmieniająca w odniesieniu do Saint Vincent i Grenadyn decyzję wykonawczą 2014/170/UE ustanawiającą wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. WPROWADZENIE I PROCEDURA

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie połowów NNN”) ustanowiono unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (zwanym dalej „połowami NNN”) oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (2) W rozdziale VI rozporządzenia w sprawie połowów NNN ustanowiono procedury dotyczące uznawania państw trzecich za niewspółpracujące, działań podejmowanych w odniesieniu do państw uznanych za niewspółpracujące państwa trzecie, sporządzania wykazu niewspółpracujących państw trzecich, usunięcia z wykazu niewspółpracujących państw trzecich, publicznego dostępu do wykazu niewspółpracujących państw trzecich i środków nadzwyczajnych.
- (3) W dniu 24 marca 2014 r. Rada przyjęła decyzję wykonawczą 2014/170/UE ⁽²⁾, która ustanowiła wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN zgodnie z rozporządzeniem w sprawie połowów NNN.
- (4) Zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powiadomiła, decyzją z dnia 12 grudnia 2014 r. (zwaną dalej „decyzją z dnia 12 grudnia 2014 r.”) ⁽³⁾, Saint Vincent i Grenadyny o możliwości uznania ich za państwo, które Komisja uważa za niewspółpracujące państwo trzecie.
- (5) W decyzji z dnia 12 grudnia 2014 r. Komisja uwzględniła informacje dotyczące najważniejszych faktów oraz analizy, które stanowiły podstawę możliwości takiego uznania.
- (6) O decyzji z dnia 12 grudnia 2014 r. powiadomiono Saint Vincent i Grenadyny, którym przekazano jednocześnie pismo z tego samego dnia zawierające propozycję, aby państwo to wdrożyło we współpracy z Komisją plan działania w celu naprawienia stwierdzonych nieprawidłowości.
- (7) Komisja zwróciła się do Saint Vincent i Grenadyn w szczególności o: (i) przyjęcie wszelkich niezbędnych środków na rzecz realizacji działań zawartych w planie działań zaproponowanych przez Komisję; (ii) dokonanie oceny realizacji tych działań; oraz (iii) przesyłanie Komisji co sześć miesięcy szczegółowych sprawozdań, zawierających ocenę realizacji każdego z tych działań w zakresie, między innymi, jego jednostkowej lub ogólnej skuteczności w zapewnieniu, aby system kontroli rybołówstwa był w pełni zgodny z przepisami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2014/170/UE z dnia 24 marca 2014 r. ustanawiająca wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz.U. L 91 z 27.3.2014, s. 43).

⁽³⁾ Decyzja Komisji z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie powiadomienia państwa trzeciego o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz.U. C 453 z 17.12.2014, s. 5).

- (8) Saint Vincent i Grenadyny uzyskały możliwość udzielenia pisemnej lub ustnej odpowiedzi na decyzję z dnia 12 grudnia 2014 r., a także odniesienia się do innych istotnych informacji przekazanych przez Komisję, pozwalającą na przedłożenie materiału dowodowego do odparcia zarzutów lub uzupełnienia faktów przywołanych w decyzji z dnia 12 grudnia 2014 r. Saint Vincent i Grenadynom zapewniono prawo do zwrócenia się o dodatkowe informacje lub do ich udzielenia.
- (9) W drodze decyzji z dnia 12 grudnia 2014 r. oraz pisma Komisja zainicjowała proces dialogu z Saint Vincent i Grenadynami i podkreśliła, że w jej opinii okres sześciu miesięcy jest zasadniczo wystarczający do osiągnięcia porozumienia w tej sprawie.
- (10) Komisja nadal poszukiwała wszelkich informacji, jakie uważała za niezbędne, i poddawała je weryfikacji. Uwagi ustne i pisemne przedłożone przez Saint Vincent i Grenadyny w następstwie decyzji z dnia 12 grudnia 2014 r. zostały przeanalizowane i wzięte pod uwagę. Saint Vincent i Grenadyny informowano na bieżąco, ustnie lub pisemnie, o rozważaniach Komisji.
- (11) Komisja uznała jednak, że Saint Vincent i Grenadyny nie zareagowały w sposób wystarczający na niepokojące kwestie i nieprawidłowości opisane w decyzji z dnia 12 grudnia 2014 r. Ponadto Komisja stwierdziła, że nie wdrożono w pełni środków ujętych w planie działania. W konsekwencji Komisja przyjęła decyzję wykonawczą (UE) 2017/918⁽¹⁾ uznającą Saint Vincent i Grenadyny za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (12) Na podstawie postępowania wyjaśniającego i dialogu przeprowadzonego przez Komisję, w tym wymiany korespondencji i odbytych spotkań, oraz w oparciu o uzasadnienie decyzji z dnia 12 grudnia 2014 r. i decyzji wykonawczej (UE) 2017/918 należy umieścić Saint Vincent i Grenadyny w wykazie niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (13) Zgodnie z art. 34 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, usuwa państwo trzecie z wykazu niewspółpracujących państw trzecich, jeżeli to państwo trzecie wykaze, że sytuacja stanowiąca podstawę do umieszczenia go w wykazie została naprawiona. Przy podejmowaniu decyzji o usunięciu z wykazu bierze się również pod uwagę, czy dane państwo trzecie podjęło konkretne środki pozwalające uzyskać trwałą poprawę sytuacji.

2. UZNANIE SAINT VINCENT I GRENADYN ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (14) W decyzji z dnia 12 grudnia 2014 r. Komisja zbadała obowiązki Saint Vincent i Grenadyn i dokonała oceny przestrzegania przez nie ich zobowiązań międzynarodowych jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego i państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę parametry określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (15) Komisja dokonała przeglądu przestrzegania przez Saint Vincent i Grenadyny ich zobowiązań zgodnie z ustaleniami zawartymi w decyzji z dnia 12 grudnia 2014 r., uwzględniając istotne informacje przedstawione w odniesieniu do nich przez Saint Vincent i Grenadyny, zaproponowanym planem, a także środkami przyjętymi w celu naprawy sytuacji.
- (16) Główne nieprawidłowości stwierdzone przez Komisję w zaproponowanym planie działania dotyczyły kilku przypadków niewypełnienia obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego, związanych w szczególności z: nieprzyjęciem odpowiednich ram prawnych; brakiem odpowiedniego i skutecznego systemu monitoringu, kontroli i nadzoru; brakiem programu obecności obserwatorów; oraz brakiem odstraszającego systemu sankcji. Inne stwierdzone nieprawidłowości odnoszą się ogólnie do przestrzegania zobowiązań międzynarodowych, w tym zaleceń i rezolucji regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, oraz warunków rejestracji statków zgodnie z prawem międzynarodowym. Stwierdzono również nieprzestrzeganie zaleceń i rezolucji odpowiednich organów, na przykład międzynarodowego planu działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz dobrowolnych wytycznych Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa w sprawie funkcjonowania państwa bandery. Nieprzestrzeganie niewiążących zaleceń i rezolucji wzięto jednak pod uwagę jedynie jako dowody pomocnicze, a nie jako podstawę do uznania za niewspółpracujące państwo trzecie.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/918 z dnia 23 maja 2017 r. w sprawie uznania Saint Vincent i Grenadyn za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (Dz.U. L 139 z 30.5.2017, s. 70).

- (17) W decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/918 Komisja uznała Saint Vincent i Grenadyny za niewspółpracujące państwo trzecie zgodnie z rozporządzeniem w sprawie połowów NNN.
- (18) W kwestii ewentualnych ograniczeń dotyczących Saint Vincent i Grenadyny jako państwo rozwijające się zauważono, że ogólny stopień rozwoju tego państwa nie ma negatywnego wpływu na jego specyficzny status rozwojowy i ogólne wyniki w dziedzinie połowów.
- (19) Biorąc pod uwagę decyzję z dnia 12 grudnia 2014 r. i decyzję wykonawczą (UE) 2017/918 oraz proces dialogu prowadzonego przez Saint Vincent i Grenadyny z Komisją i wyniki tego procesu, można stwierdzić, że działania podejmowane przez Saint Vincent i Grenadyny w świetle ich obowiązków jako państwa bandery są niewystarczające do spełnienia wymogów art. 63, 64, 91, 94 i 117 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, art. 7, 18, 19, 20 i 23 Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi oraz art. III(8) Porozumienia o wspieraniu przestrzegania międzynarodowych środków ochrony i zarządzania przez statki rybackie na pełnym morzu Organizacji Narodów Zjednoczonych.
- (20) Saint Vincent i Grenadyny nie wypełniły zatem spoczywających na nich na mocy prawa międzynarodowego obowiązków państwa bandery w zakresie podejmowania działań w celu zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania.

3. SPORZĄDZANIE WYKAZU NIEWSPÓŁPRACUJĄCYCH PAŃSTW TRZECICH

- (21) Z uwagi na wnioski wyciągnięte w odniesieniu do Saint Vincent i Grenadyn państwo to należy umieścić zgodnie z art. 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN w wykazie niewspółpracujących państw trzecich, ustanowionym na mocy decyzji wykonawczej 2014/170/UE. Należy zatem odpowiednio zmienić tę decyzję.
- (22) Umieszczenie Saint Vincent i Grenadyn w wykazie niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN wiąże się z zastosowaniem środków określonych w art. 38 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. W art. 38 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN ustanowiono zakaz przywozu produktów rybołówstwa złowionych przez statki pływające pod banderą niewspółpracujących państw trzecich. W przypadku Saint Vincent i Grenadyn zakazem tym należy objąć wszystkie stada i gatunki, a mianowicie wszystkie produkty rybołówstwa, jak określono w art. 2 pkt 8 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, gdyż brak właściwych środków przyjętych w związku z połowami NNN, które to połowy doprowadziły do uznania Saint Vincent i Grenadyn za niewspółpracujące państwo trzecie, nie jest ograniczony do danego stada bądź gatunku.
- (23) Zauważono, że połowy NNN powodują między innymi przetrzebieenie zasobów rybnych, niszczenie siedlisk morskich, osłabienie środków ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów morskich, zaburzanie konkurencji, zagrożenie dla bezpieczeństwa żywnościowego, postawienie uczciwych rybaków w niekorzystnej pozycji konkurencyjnej oraz osłabienie społeczności nadbrzeżnych. Ze względu na skalę problemów związanych z połowami NNN za niezbędne uznaje się pilne wdrożenie przez Unię działań w odniesieniu do Saint Vincent i Grenadyn jako niewspółpracującego państwa trzeciego. Niniejsza decyzja powinna zatem wejść w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (24) Jeżeli Saint Vincent i Grenadyny wykazą, że sytuacja stanowiąca podstawę do umieszczenia ich w wykazie została naprawiona, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, usunie to państwo z wykazu niewspółpracujących państw trzecich zgodnie z art. 34 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Przy podejmowaniu takiej decyzji o usunięciu z wykazu należy również wziąć pod uwagę, czy Saint Vincent i Grenadyny wprowadziły konkretne środki pozwalające uzyskać trwałą poprawę sytuacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji wykonawczej 2014/170/UE dodaje się „Saint Vincent i Grenadyny”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lipca 2017 r.

W imieniu Rady
T. TÖNISTE
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2017/1334**z dnia 11 lipca 2017 r.****w sprawie mianowania członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Republikę Włoską**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Włoch,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r.
- (2) Jedno stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem kadencji Augusta ROLLANDINA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowisko członka Komitetu Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostaje niniejszym mianowana następująca osoba:

— Pierluigi MARQUIS, *Consigliere e Presidente della Regione Autonoma Valle d'Aosta*.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lipca 2017 r.

W imieniu Rady
T. TÖNISTE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

DECYZJA RADY (UE) 2017/1335**z dnia 11 lipca 2017 r.****w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Niderlandów**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając wniosek rządu Niderlandów,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r.
- (2) Jedno stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem kadencji Ingrid VAN ENGELSHOVEN,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostaje niniejszym mianowana następująca osoba:

— S. (Saskia) BRUINES, *wethouder van de gemeente 's-Gravenhage*.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lipca 2017 r.

W imieniu Rady
T. TÖNISTE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

DECYZJA RADY (UE) 2017/1336**z dnia 11 lipca 2017 r.****w sprawie mianowania dwóch członków i jednego zastępcy członka Komitetu Regionów
zaproporowanych przez Republikę Federalną Niemiec**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Niemiec,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r.
- (2) Dwa stanowiska członka Komitetu Regionów zwolniły się w związku z upływem kadencji Uty-Marii KUDER i Detlefa MÜLLERA.
- (3) Jedno stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem kadencji Andreasa TEXTERA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowiska w Komitecie Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostają niniejszym mianowane następujące osoby:

a) na stanowiska członka:

- Katy HOFFMEISTER, *Justizministerin des Landes Mecklenburg-Vorpommern*,
- Tilo GUNDLACK, *Mitglied des Landtages Mecklenburg-Vorpommern*;

oraz

b) na stanowisko zastępcy członka:

- Jochen SCHULTE, *Mitglied des Landtages Mecklenburg-Vorpommern*.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lipca 2017 r.

W imieniu Rady

T. TÖNISTE

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

DECYZJA RADY (UE) 2017/1337**z dnia 11 lipca 2017 r.****w sprawie mianowania jednego członka i jednego zastępcy członka Komitetu Regionów
zaproponowanych przez Malte**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Malty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r.
- (2) Jedno stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem kadencji Marca SANTA.
- (3) Jedno stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z mianowaniem Maria FAVY członkiem Komitetu Regionów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowiska w Komitecie Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostają niniejszym mianowane następujące osoby:

- a) na stanowisko członka:
 - Mario FAVA, *Councillor, Swieqi, Local Council*;oraz
- b) na stanowisko zastępcy członka:
 - Sarah AGIUS, *Mayor, Haż-Żebbuġ, Città Rohan, Local Council, Malta*.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lipca 2017 r.

W imieniu Rady
T. TÖNISTE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/1338**z dnia 17 lipca 2017 r.****zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 lipca 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/1333 ⁽¹⁾.
- (2) Rada dostrzegła uprzednio znaczenie stabilności w Libii i zaoferowała władzom libijskim uznanym w libijskim porozumieniu politycznym wsparcie w zwalczaniu przemytu migrantów i handlu ludźmi.
- (3) Przemyt migrantów i handel ludźmi przyczyniają się do destabilizacji sytuacji politycznej i sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w Libii.
- (4) Należy zastosować ograniczenia wywozu do Libii niektórych produktów, które mogą zostać wykorzystane do ułatwiania przemytu migrantów i handlu ludźmi.
- (5) Należy w związku z tym odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2015/1333,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 10 decyzji (WPZiB) 2015/1333 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Państwa członkowskie wymagają od swoich obywateli, osób podlegających ich jurysdykcji i przedsiębiorstw, które są zarejestrowane na ich terytorium lub podlegają ich jurysdykcji, aby zachowywały czujność podczas dokonywania transakcji z podmiotami zarejestrowanymi w Libii lub podlegającymi jurysdykcji Libii oraz osobami fizycznymi i podmiotami działającymi w ich imieniu lub pod ich kierunkiem oraz podmiotami będącymi ich własnością lub przez nie kontrolowanymi, w celu zapobiegania transakcjom, które mogłyby przyczyniać się do przemocy i użycia siły wobec ludności cywilnej.

2. Sprzedaż, dostawa, przekazywanie lub wywóz do Libii przez obywateli państw członkowskich lub przez terytoria tych państw lub z wykorzystaniem statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych, określonych jednostek pływających i silników, które mogą być wykorzystane do przemytu migrantów i handlu ludźmi, wymaga zezwolenia właściwego organu danego państwa członkowskiego bez względu na to, czy produkty te pochodzą z jego terytorium.

3. Właściwe organy państw członkowskich nie udzielają zezwolenia na sprzedaż, dostawę, przekazywanie lub wywóz przedmiotów, o których mowa w ust. 2, jeżeli mają podstawy do tego, by uważać, że przedmioty te zostałyby wykorzystane do przemytu migrantów i do handlu ludźmi.

4. Ust. 2 nie ma zastosowania do sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu dokonywanych przez organy państw członkowskich na rzecz rządu Libii.

Unia przyjmuje środki niezbędne do określenia stosownych przedmiotów, które mają zostać objęte niniejszym artykułem.”.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylająca decyzję 2011/137/WPZiB (Dz.U. L 206 z 1.8.2015, s. 34).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2017 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/1339**z dnia 17 lipca 2017 r.****zmieniająca decyzję (WPZiB) 2016/849 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2016/849 z dnia 27 maja 2016 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, uchylającą decyzję 2013/183/WPZiB ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 27 maja 2016 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2016/849.
- (2) Zgodnie z art. 33 ust. 1 decyzji (WPZiB) 2016/849 Rada wprowadza zmiany w załączniku I do tej decyzji na podstawie ustaleń poczynionych przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (zwaną dalej „RB ONZ”) lub przez Komitet Sankcji.
- (3) W dniu 5 czerwca 2017 r. komitet RB ONZ, powołany na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1718 (2006), zmienił wpisy dotyczące dwóch podmiotów objętych środkami ograniczającymi.
- (4) W dniu 2 czerwca 2017 r. RB ONZ dodała 14 osób i cztery podmioty do wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi. Osoby i podmioty te zostały odpowiednio dodane do załącznika I do decyzji (WPZiB) 2016/849 w drodze decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2017/975 ⁽²⁾. Niektóre z tych osób i podmiotów należy zatem usunąć z załącznika II do decyzji (WPZiB) 2016/849, ponieważ obecnie są one umieszczone w wykazie w załączniku I.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I i II do decyzji (WPZiB) 2016/849,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik I do decyzji (WPZiB) 2016/849 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Załącznik II do decyzji (WPZiB) 2016/849 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem II do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2017 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 28.5.2016, s. 79.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2017/975 z dnia 8 czerwca 2017 r. dotycząca wykonania decyzji (WPZiB) 2016/849 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 145).

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do decyzji (WPZiB) 2016/849 wpisy dotyczące osób i podmiotów wymienionych poniżej otrzymują brzmienie:

A. Osoby

	Imię i nazwisko	Pseudonim	Data urodzenia	Data umieszczenia w wykazie ONZ	Uzasadnienie
„2.	Ri Je-Son	nazwisko w jęz. koreańskim: 리제선 nazwisko w jęz. chińskim: 善濟李 alias Ri Che Son	1938	16.7.2009	Minister ds. przemysłu jądrowego od kwietnia 2014 r. Były dyrektor Generalnego Biura Energii Atomowej (GBAE), które jest najważniejszym organem kierującym realizacją północnokoreańskiego programu jądrowego; pośredniczył w szeregu działań związanych z energią jądrową, w tym w zarządzaniu – w ramach GBAE – ośrodkiem jądrowym Yongbyon Nuclear Research Centre oraz Namchongang Trading Corporation.”

B. Podmioty

	Nazwa	Inne nazwy	Lokalizacja	Data umieszczenia w wykazie ONZ	Inne informacje
„4.	Namchongang Trading Corporation	a) NCG, b) NAMCHONGANG TRADING, c) NAMCHONGANG CORPORATION, d) NOMCHONGANG TRADING CO., e) NAM CHONGANG TRADING CORPORATION, f) Namhung Trading Corporation, g) Korea Daeryonggang Trading Corporation, h) Korea Tearyonggang Trading Corporation	a) Pjongjang, Koreańska Republika Ludowo–Demokratyczna, b) Sengujadong 11-2/(lub Kwangbokdong), Mangyongdae District, Pjongjang, Koreańska Republika Ludowo–Demokratyczna	16.7.2009	Namchongang jest północnokoreańską spółką handlową podlegającą General Bureau of Atomic Energy (GBAE – Generalnemu Urzędowi Energii Atomowej). Namchongang brało udział w zamawianiu pochodzących z Japonii pomp próżniowych, które rozpoznano w obiekcie jądrowym w KRLD, a także w związanych z dziedziną jądrową zamówieniach z udziałem obywatela Niemiec. Ponadto od końca lat 90. ubiegłego wieku przedsiębiorstwo to brało udział w zakupie rur aluminiowych i innego wyposażenia szczególnie nadającego się do wykorzystania w programie wzbogacania uranu. Przedstawicielem spółki jest były dyplomata, który reprezentował KRLD w Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (IAEA) w trakcie inspekcji obiektów jądrowych w Jongbjon w 2007 r. Działania przedsiębiorstwa Namchongang z zakresu proliferacji budzą poważny niepokój, z uwagi na działania KRLD w tej dziedzinie w przeszłości. Numery telefonów: +850-2-18111, 18222 (wew. 8573). Numer faksu: +850-2-381-4687.

	Nazwa	Inne nazwy	Lokalizacja	Data umieszczenia w wykazie ONZ	Inne informacje
15.	Green Pine Associated Corporation	a) Cho'ngsong United Trading Company; b) Chongsong Yonhap; c) Ch'o'ngsong Yo'nhap; d) Chosun Chawo'n Kaebal T'uja Hoesa; e) Jindallae; f) Ku'm-haeryong Company LTD; g) Natural Resources Development and Investment Corporation; h) Saeingp'il Company; i) National Resources Development and Investment Corporation; j) Saeng Pil Trading Corporation	a) c/o Reconnaissance General Bureau Headquarters, Hyongjesan-Guyok, Pjongjang, Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna; b) Nungrado, Pjongjang, Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna; c) Rakrang No. 1 Rakrang District Pyongyang Korea, Chilgol-1 dong, Mangyongdae District, Pjongjang, Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna	2.5.2012	Green Pine Associated Corporation («Green Pine») przejęło wiele gałęzi działalności przedsiębiorstwa Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID). KOMID umieszczono w wykazie na mocy decyzji komitetu w kwietniu 2009 r.; to najważniejsze północnokoreańskie przedsiębiorstwo handlujące bronią oraz główny eksporter towarów i wyposażenia związanych z raketowymi pociskami balistycznymi i bronią konwencjonalną. Green Pine odpowiada również za mniej więcej połowę północnokoreańskiego eksportu uzbrojenia i związanego z nim sprzętu. Green Pine zostało objęte sankcjami w związku z eksportem broni lub powiązanego sprzętu z Korei Północnej. Green Pine specjalizuje się w produkcji uzbrojenia dla marynarki wojennej takiego jak okręty podwodne, łodzie wojenne oraz systemy pocisków oraz eksportuje torpedy i wsparcie techniczne dla irańskich firm z sektora obrony. Numery telefonów: +850-2-18111(wew. 8327). Numer faksu: +850-2-3814685 i +850-2-3813372. Adresy poczty elektronicznej: pac@silibank.com oraz kndic@co.chesin.com.
46.	Strategiczne Siły Rakietowe Koreańskiej Armii Ludowej	Strategic Rocket Forces (Strategiczne Siły Rakietowe); Dowództwo Strategicznych Sił Rakietowych Koreańskiej Armii Ludowej; Siła Strategiczna; Siły; Strategiczne	Pjongjang, KRLD	2.6.2017	Strategiczne Siły Rakietowe Koreańskiej Armii Ludowej zajmują się wszystkimi północnokoreańskimi programami dotyczącymi pocisków balistycznych i odpowiadają za wystrzeliwanie pocisków SCUD i NO-DONG.”

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku II do decyzji (WPZiB) 2016/849 skreśla się wpisy dotyczące osób i podmiotów wymienionych poniżej:

I. Osoby i podmioty odpowiedzialne za północnokoreańskie programy dotyczące broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia, osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, lub podmioty będące ich własnością lub przez nie kontrolowane

A. Osoby

„6. PAEK Se-bong

12. PAK To-Chun”

B. Podmioty

„7. Strategic Rocket Forces (Strategiczne Siły Rakietowe)”

DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/1340**z dnia 17 lipca 2017 r.****zmieniająca decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając decyzję Rady 2010/788/WPZiB z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga i uchylającą wspólne stanowisko 2008/369/WPZiB ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 20 grudnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/788/WPZiB.
- (2) W dniu 21 czerwca 2017 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 2360 (2017), która zmienia kryteria umieszczenia w wykazie odnoszące się do środków ograniczających nakładanych przez ONZ.
- (3) Unia powinna podjąć dalsze działania, aby wprowadzić w życie niektóre środki.
- (4) Należy w związku z tym odpowiednio zmienić decyzję 2010/788/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 3 ust. 1 lit. i) decyzji 2010/788/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„i) planowanie lub finansowanie ataków na personel pokojowy MONUSCO lub personel Organizacji Narodów Zjednoczonych, w tym na członków grupy ekspertów, kierowanie takimi atakami lub udział w nich;”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2017 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 21.12.2010, s. 30.

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (WPZiB) 2017/1341**z dnia 17 lipca 2017 r.****w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 maja 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/255/WPZiB.
- (2) Zważywszy na powagę sytuacji w Syrii, w szczególności fakt, że syryjski reżim wykorzystuje broń chemiczną i bierze udział w jej rozprzestrzenianiu, do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku I do decyzji 2013/255/WPZiB należy dodać 16 osób.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2013/255/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji 2013/255/WPZiB wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2017 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 1.6.2013, s. 14.

ZAŁĄCZNIK

Następujące osoby zostają dodane do wykazu zawartego w części A (Osoby) załącznika I do decyzji 2013/255/WPZiB.

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
„242.	Samir Dabul (alias Samir Daaboul)	Data urodzenia: 4 września 1965 r. Funkcja: generał brygady	Posiada stopień generała brygady; pełni służbę od maja 2011 r. Jako starszy rangą oficer odpowiada za brutalne represje wobec ludności cywilnej, ma także udział w przechowywaniu i rozmieszczaniu broni chemicznej. Jest także powiązany z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017
243.	Ali Wanus (alias Ali Wannous) (علي وانوس)	Data urodzenia: 5 lutego 1964 r. Funkcja: generał brygady	Posiada stopień generała brygady; pełni służbę od maja 2011 r. Jako starszy rangą oficer odpowiada za brutalne represje wobec ludności cywilnej, ma także udział w przechowywaniu i rozmieszczaniu broni chemicznej. Jest także powiązany z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017
244.	Yasin Ahmad Dahi (alias Yasin Dahi; Yasin Dhahi) (ضاحي ياسين)	Data urodzenia: 1960 r. Funkcja: generał brygady	Oficer Syryjskich Sił Zbrojnych w stopniu generała brygady, pełniący służbę od maja 2011 r.. Starszy rangą oficer w dyrekcji wywiadu wojskowego Syryjskich Sił Zbrojnych. Były szef oddziału 235 wywiadu wojskowego w Damaszku oraz wywiadu wojskowego w Homs. Jako starszy rangą oficer jest odpowiedzialny za brutalne represje wobec ludności cywilnej.	18.7.2017
245.	Muhammad Yousef Hasouri (alias Mohammad Yousef Hasouri; Mohammed Yousef Hasouri) (محمد يوسف حاصوري)	Funkcja: generał brygady	Generał brygady Muhammad Hasouri jest starszym rangą oficerem syryjskich sił powietrznych; pełni służbę od maja 2011 r. Piastuje stanowisko szefa sztabu 50. brygady sił powietrznych i zastępcy dowódcy bazy lotniczej al-Szajrat. Generał brygady Muhammad Hasouri działa w sektorze rozprzestrzeniania broni chemicznej. Jako starszy rangą oficer jest odpowiedzialny za brutalne represje wobec ludności cywilnej w Syrii.	18.7.2017
246.	Malik Hasan (alias Malek Hassan) (مالك حسن)	Funkcja: generał dywizji	Posiada stopień generała dywizji, jest starszym rangą oficerem i dowódcą 22. dywizji syryjskich sił powietrznych, pełni służbę od maja 2011 r. Jako starszy rangą oficer syryjskich sił powietrznych i dowódca 22. dywizji odpowiada za brutalne represje wobec ludności cywilnej w Syrii, w tym użycie broni chemicznej przez samoloty wylatujące z baz lotniczych znajdujących się pod kontrolą 22. dywizji – również za atak na miejscowość Tallmannis, który według doniesień wspólnego mechanizmu śledczego utworzonego przez ONZ przeprowadzono przy użyciu reżimowych śmigłowców stacjonujących na lotnisku w Hamie.	18.7.2017

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
247.	Jayyiz Rayyan Al-Musa (alias Jaez Sawada al-Hammoud al-Mousa; Jayeze al-Hammoud al-Moussa) (الموسى الحمود جاييز)	Funkcja: generał dywizji	Gubernator okręgu al-Hasaka, mianowany przez Baszara al-Assada; jest on także powiązany z Baszarem al-Assadem. Posiada stopień generała dywizji, jest starszym rangą oficerem i byłym szefem sztabu syryjskich sił powietrznych. Jako starszy rangą oficer syryjskich sił powietrznych jest odpowiedzialny za brutalne represje wobec ludności cywilnej w Syrii, także za ataki z użyciem broni chemicznej przeprowadzone przez reżim syryjski w czasie jego kadencji jako szefa sztabu syryjskich sił powietrznych, co potwierdzono w sprawozdaniu wspólnego mechanizmu śledczego utworzonego przez ONZ.	18.7.2017
248.	Mayzar 'Abdu Sawan (alias Meezar Sawan) (مizar عبد الصوان)	Funkcja: generał dywizji	Posiada stopień generała dywizji, jest starszym rangą oficerem i dowódcą 20. dywizji syryjskich sił powietrznych, pełni służbę od maja 2011 r. Jako starszy rangą oficer syryjskich sił powietrznych jest odpowiedzialny za brutalne represje wobec ludności cywilnej, także za ataki na obszary zamieszkane przez ludność cywilną przeprowadzone z użyciem samolotów wylatujących z baz lotniczych będących pod kontrolą 20. dywizji.	18.7.2017
249.	Isam Zahr Al-Din (alias Isam Zuhair al-Din; Isam Zohruddin; Issam Zahraddin; Issam Zahreddine; Essam Zahraddin) (الدين زهر عصام)	Funkcja: generał brygady	Posiada stopień generała brygady, jest starszym rangą oficerem Gwardii Republikańskiej; pełniący służbę od maja 2011 r. Jako starszy rangą oficer odpowiada za brutalne represje wobec ludności cywilnej, w tym za obłężenie miejscowości Baba Amr w lutym 2012 r.	18.7.2017
250.	Mohammad Safwan Katan (alias Mohammad Safwan Qattan) (محمد صفوان قطان)		Mohammad Safwan Katan jest inżynierem w syryjskim Ośrodku Badań Naukowych, podmiotem umieszczonym w wykazie. Ma udział w rozprzestrzenianiu i przenoszeniu broni chemicznej. Mohammad Safwan Katan miał udział w konstruowaniu bomb beczkowych, których używano przeciw ludności cywilnej w Syrii. Jest powiązany z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017
251.	Mohammad Ziad Ghritawi (alias Mohammad Ziad Ghaywati) (غريواتي محمد زياد)		Mohammad Ziad Ghritawi jest inżynierem w syryjskim Ośrodku Badań Naukowych. Ma udział w rozprzestrzenianiu i przenoszeniu broni chemicznej. Mohammad Ziad Ghritawi miał udział w konstruowaniu bomb beczkowych, których używano przeciw ludności cywilnej w Syrii. Jest powiązany z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
252.	Mohammad Darar Khaludi (alias Mohammad Darar Khloudi) (محمد ضرار خلودي)		Mohammad Darar Khaludi jest inżynierem w syryjskim Ośrodku Badań Naukowych. Ma udział w rozprzestrzenianiu i przenoszeniu broni chemicznej. Mohammad Darar Khaludi miał udział w konstruowaniu bomb beczkowych, których używano przeciw ludności cywilnej w Syrii. Jest także powiązany z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017
253.	Khaled Sawan (صوان خالد)		Dr Khaled Sawan jest inżynierem w syryjskim Ośrodku Badań Naukowych; ma udział w rozprzestrzenianiu i przenoszeniu broni chemicznej. Miał udział w konstruowaniu bomb beczkowych, których używano przeciw ludności cywilnej w Syrii. Jest powiązany z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017
254.	Raymond Rizq (alias Raymond Rizk) (رزق ريمون)		Raymond Rizq jest inżynierem w syryjskim Ośrodku Badań Naukowych; ma udział w rozprzestrzenianiu i przenoszeniu broni chemicznej. Miał udział w konstruowaniu bomb beczkowych, których używano przeciw ludności cywilnej w Syrii. Jest powiązany z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017
255.	Fawwaz El-Atou (alias Fawaz Al Atto) (فواز الاطو)		Fawwaz El-Atou jest technikiem laboratoryjnym w syryjskim Ośrodku Badań Naukowych; ma udział w rozprzestrzenianiu i przenoszeniu broni chemicznej. Fawwaz El-Atou miał udział w konstruowaniu bomb beczkowych, których używano przeciw ludności cywilnej w Syrii. Jest powiązany z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017
256.	Fayez Asi (alias Fayez al-Asi) (فايز أسي)		Fayez Asi jest technikiem laboratoryjnym w syryjskim Ośrodku Badań Naukowych; ma udział w rozprzestrzenianiu i przenoszeniu broni chemicznej. Miał udział w konstruowaniu bomb beczkowych, których używano przeciw ludności cywilnej w Syrii. Jest powiązany z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017
257.	Hala Sirhan (alias Halah Sirhan) (هالة سرحان)	Data urodzenia: 5 stycznia 1953 r. Funkcja: dr	Dr Hala Sirhan współpracuje z syryjskim wywiadem wojskowym w Ośrodku Badań Naukowych. Działała w Instytucie 3000, który ma udział w rozprzestrzenianiu broni chemicznej. Jest także powiązana z syryjskim Ośrodkiem Badań Naukowych – podmiotem umieszczonym w wykazie.	18.7.2017”

DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/1342**z dnia 17 lipca 2017 r.****zmieniająca decyzję 2013/233/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii oraz przedłużająca okres obowiązywania tej decyzji (EUBAM Libya)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 maja 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/233/WPZiB ⁽¹⁾, która ustanawia misję Unii Europejskiej dotyczącą pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya).
- (2) W dniu 19 stycznia 2016 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) postanowił wykorzystać istniejącą strukturę misji EUBAM Libya do planowania ewentualnej współpracy cywilnej w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony/ reformy sektora bezpieczeństwa wspólnie z libijskim rządem jedności narodowej na jego wniosek, i do wniesienia w ten sposób wkładu w działania misji ONZ ds. wspierania Libii (UNSMIL); na tej podstawie postanowił przedłużyć mandat EUBAM Libya o 6 miesięcy. Następnie w dniu 15 lutego 2016 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2016/207 ⁽²⁾ przedłużającą działalność EUBAM Libya do dnia 21 sierpnia 2016 r.
- (3) W dniu 4 sierpnia 2016 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2016/1339 ⁽³⁾ zmieniającą decyzję 2013/233/WPZiB i przedłużającą jej obowiązywanie do dnia 21 sierpnia 2017 r.
- (4) W przyjętej w dniu 3 lutego 2017 r. maltańskiej deklaracji członków Rady Europejskiej o zewnętrznych aspektach migracji wyraźnie podkreślono, że wysiłki na rzecz ustabilizowania sytuacji w Libii nabierają teraz większego niż kiedykolwiek znaczenia i że Unia dołoży maksymalnych starań, aby przyczynić się do osiągnięcia tego celu. W Libii od budowy zdolności zależy, czy władze uzyskają kontrolę nad granicami lądowymi i morskimi i będą w stanie zwalczać działalność przerzutową i przemytniczą.
- (5) W konkluzjach w sprawie Libii z dnia 6 lutego 2017 r. Rada ponownie zdecydowanie podkreśliła swoje pełne poparcie dla UNSMIL i stwierdziła, że EUBAM Libya będzie nadal współpracować z władzami libijskimi i udzielać im wsparcia z myślą o ewentualnej przyszłej misji cywilnej w dziedzinie policji, rządów prawa i zarządzania granicami, gdy pozwolą na to warunki.
- (6) W dniu 4 lipca 2017 r. opierając się na przeglądzie strategicznym misji, KPiB postanowił przedłużyć mandat EUBAM Libya do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (7) Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa („WP”) powinien mieć możliwość udostępniania Europolowi, Fronteksowi, Organizacji Narodów Zjednoczonych i Interpolowi informacji niejawnych powstałych do celów EUBAM Libya, zgodnie z decyzją Rady 2013/488/UE ⁽⁴⁾.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2013/233/WPZiB.
- (9) EUBAM Libya będzie prowadzona w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/233/WPZiB z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya) (Dz.U. L 138 z 24.5.2013, s. 15).

⁽²⁾ Zapisz element Decyzja Rady (WPZiB) 2016/207 z dnia 15 lutego 2016 r. zmieniająca decyzję Rady 2013/233/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya) (Dz.U. L 39 z 16.2.2016, s. 45).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/1339 z dnia 4 sierpnia 2016 r. zmieniająca i przedłużająca decyzję 2013/233/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya) (Dz.U. L 212 z 5.8.2016, s. 111).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2013/233/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Cele

EUBAM Libya będzie wspomagać proces planowania kompleksowej reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa z myślą o przygotowaniu ewentualnej misji w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO).

Celami EUBAM Libya są współpraca z władzami libijskimi i udzielanie im pomocy w dziedzinie zarządzania granicami, ścigania przestępstw i szerzej rozumianego systemu sądownictwa karnego.”;

2) art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Aby osiągnąć cele określone w art. 2, EUBAM Libya:

- a) dostarcza informacji służących planowaniu przez UE ewentualnej misji cywilnej w ramach WPBiO w obszarze reformy sektora bezpieczeństwa, ściśle współpracując z misją Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. wspierania Libii (UNSMIL) oraz wnosząc wkład w jej działania, w porozumieniu z prawowitymi władzami libijskimi i innymi właściwymi podmiotami w dziedzinie bezpieczeństwa;
- b) wspiera rozwijanie szerszych ram zarządzania granicami, w tym poprzez zapewnienie zdolności do skutecznego działania policji przybrzeżnej funkcjonującej w ramach Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Główny Urząd Bezpieczeństwa Wybrzeża), zaangażowanie libijskiej straży przybrzeżnej oraz zacieśnienie kontaktów z prawowitymi władzami libijskimi na granicach południowych;
- c) wspiera budowanie zdolności i planowanie strategiczne w ramach Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w zakresie ścigania przestępstw w Trypolisie i rozwijania zdolności koordynacyjnych między odpowiednimi władzami libijskimi w odniesieniu do walki z przestępczością zorganizowaną i terroryzmem;
- d) wspiera zwiększenie pomocy w zakresie budowania zdolności i planowania strategicznego skierowanej do Ministerstwa Sprawiedliwości, obejmującej między innymi utworzenie grupy roboczej ds. reformy sądownictwa karnego i ewentualnych podgrup.”;

3) art. 5 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Cywilny dowódca operacji, szef delegatury Unii w Libii oraz szef misji EUBAM Libya konsultują się wzajemnie stosownie do potrzeb. W odpowiednich przypadkach należy konsultować się z głównym doradcą ds. problematyki płci Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych.”;

4) art. 6 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W stosownych przypadkach szef misji koordynuje działania z innymi podmiotami unijnymi w terenie. Szef misji, bez uszczerbku dla struktury dowodzenia, przyjmuje od szefa delegatury Unii w Libii wskazówki polityczne dotyczące sytuacji na miejscu.”;

5) art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. KPiB sprawuje – w ramach odpowiedzialności Rady i WP – kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne nad EUBAM Libya. Rada niniejszym upoważnia KPiB do podejmowania w tym celu stosownych decyzji zgodnie z art. 38 akapit trzeci TUE. Upoważnienie to obejmuje uprawnienie do mianowania szefa misji na wniosek WP oraz do wprowadzania zmian w dokumentach dotyczących planowania. Uprawnienia decyzyjne w odniesieniu do celów i zakończenia EUBAM Libya zachowuje Rada.”;

6) art. 11 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przed objęciem swoich funkcji personel EUBAM Libya uczestniczy w obowiązkowym szkoleniu w zakresie bezpieczeństwa, zgodnie z dokumentami dotyczącymi planowania. Uczestniczy również w regularnie organizowanych przez funkcjonariusza ds. bezpieczeństwa misji szkoleniach aktualizujących w teatrze działań.”;

7) art. 13 ust. 1 ostatni akapit otrzymuje brzmienie:

„Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EUBAM Libya w okresie od dnia 22 sierpnia 2016 r. do dnia 30 listopada 2017 r. wynosi 17 000 000 EUR.”;

8) art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. WP jest upoważniony do udostępniania Europolowi i Fronteksowi informacji niejawnych UE powstałych do celów EUBAM Libya, zgodnie z decyzją 2013/488/UE.”;

9) w art. 15 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. WP jest upoważniony do udostępniania ONZ informacji niejawnych UE powstałych do celów EUBAM Libya, objętych klauzulą tajności do poziomu »RESTREINT UE/EU RESTRICTED«, zgodnie z decyzją 2013/488/UE.

6. WP jest upoważniony do udostępniania Interpolowi informacji niejawnych UE powstałych do celów EUBAM Libya, zgodnie z decyzją 2013/488/UE. Do momentu zawarcia umowy między Unią a Interpolem EUBAM Libya może udostępniać takie informacje krajowym biuram Interpolu w państwach członkowskich, stosownie do uzgodnień, które zostaną dokonane przez dowódcę operacji cywilnej i szefa odpowiedniego biura krajowego.

7. WP jest upoważniony do dokonywania uzgodnień koniecznych do wdrożenia przepisów dotyczących wymiany informacji, o której mowa w niniejszym artykule.

8. WP może delegować upoważnienia do udostępniania informacji, a także zdolność do dokonywania uzgodnień, o których mowa w niniejszym artykule, na swoich podwładnych, na cywilnego dowódcę operacji lub na szefa misji.”;

10) art. 16 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2018 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2017 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL